ΤΡΙΤΗ
9 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1977

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Σωκράτους 30
Τηλ. 52.27.158, Τ. 112 - ΑΘΗΝΑΙ

ΒΙΟΤΕΧΝΗΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
Ἱδρυτής: ΝΙΚ. ΓΑΒΑΛΑΣ

Ἔκδοσις - Διεύθυνσις
ΕΛΕΝΗ ΗΛ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀπὸ τῆς 15ης τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ὀκτωβρίου

ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΠΑΡΟΧΗ ΤΗΣ ΙΑΤΡΟΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ ΣΤΟΥΣ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥΣ Τ.Ε.Β.Ε.

Διάβημα τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ΓΣΕΒΕ στό κ. Κ. Στεφανόπουλο

Ἀπό 15ης προσεχοῦς Ὀκτωβρίου θά παρέχεται στούς ἀσφαλισμένους τοῦ Τ.Ε.Β.Ε., ἐκτός τῆς νοσοκομειακῆς καὶ ἰατροφαρμακευτική περίθαλψη. Γιά τόν σκοπό αὐτόν ἐπισπεύδεται ἡ ἔκδοση τῶν σχετικῶν Προεδρικῶν διαταγμάτων. Τήν διαβεβαίωση αὐτήν ἔδωσε ὁ ὑπουργός Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Κ. Στεφανόπουλος στήν Ε.Ε. τῆς ΓΣΕΒΕ, ἡ ὁποία, μέ ἐπικεφαλῆς τόν πρόεδρό της κ. Γ. Τερμετζῆ, τόν ἐπισκέφθηκε καί συζήτησε μαζί του τό ὅλο πρόβλημα τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως τῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν τοῦ Τ.Ε.Β.Ε.

Σύμφωνα μὲ ἀνακοίνωση τῆς Συνομοσπονδίας κατὰ τὴν συζήτηση, ἀναγνωρίσθηκε ὅτι ὁ νόμος ποὺ θεσπίζει τὴν αἱρετὴ διοίκηση τοῦ ΤΕΒΕ καὶ τὸν τρόπο τῆς ἀναδείξεώς της, ἀποτελεῖ ἀναμφισβήτητη πρόοδο στὸν ἀσφαλιστικὸ τομέα.

Συζητήθηκε, ἐπίσης, ὁ νόμος ποὺ θεσπίζει τὴν ἐπέκταση τῆς προστασίας τῆς ὑγείας μὲ τὴν παροχὴ ἰατρικῆς καὶ φαρμακευτικῆς περιθάλψεως καὶ οἱ σχετικὲς παροχὲς θὰ ἀρχίσουν ὁπωσδήποτε ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1977 καὶ θὰ συγχρονισθοῦν μὲ τὴν καταβολὴ τῶν ηὐξημένων εἰσφορῶν ἀσθενείας καὶ ὅτι γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸν ἐπισπεύδεται ἡ ἔκδοση τῶν σχετικῶν Προεδρικῶν Διαταγμάτων.

Τέλος, συζητήθηκε τὸ πρόβλημα τῶν συντάξεων ποὺ παρέχει τὸ ΤΕΒΕ καὶ ποὺ κατὰ τὴν κοινὴ ἀναγνώριση βρίσκονται σὲ ἀπαραδέκτως χαμηλὰ ἐπίπεδα. Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποστήριξε, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, τὴν ἀνάγκη ἀποδόσεως τοῦ παρακρατουμένου ποσοστοῦ ἀπὸ τὴν γνωστὴ ἐπιβάρυνση τῆς ἀξίας τοῦ χαρτοσήμου, μὲ κοινὴ ἀπόφαση τῶν ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ποὺ προβλέπει ἡ διάταξη τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Ν. 12)75, γιατὶ μόνο μ' αὐτὸν τὸν τρόπο θὰ γίνῃ δυνατὴ ἡ ἐπιβεβλημένη ἀξιόλογη αὔξηση τῶν συντάξεων. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀπάντησε, ὅτι γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ ποσοστοῦ αὐτοῦ ὑπάρχουν δυσχέρειες, ποὺ ὀφείλονται σὲ σοβαρὲς ἐθνικὲς ἀνάγκες.

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπή, παρὰ ταῦτα, ἐπέμεινε ὅτι ὡσμένοι οἰκονομικοὶ χειρισμοὶ μποροῦν νὰ ὁδηγήσουν στὴν ἀπόδοση στὸ ΤΕΒΕ τοῦ ποσοστοῦ τοῦ κοινωνικοῦ του πόρου ἀπὸ τὸ χαρτόσημο, γιὰ νὰ ἱκανοποιηθῇ ὁ κόσμος τῶν ἀσφολισμένων καὶ τῶν συνταξιούχων ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν, ποὺ ἀδικεῖται κατάφωρα στὸν τομέα τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως.

ΓΙΑ ΤΟ ΤΕΒΕ

ΤΙ ΑΠΑΝΤΑ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΕΠΙ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ τὴν Ἕνωση Συνταξιούχων ΤΕΒΕ ἀπηύθυνε τό ὑπουργεῖο Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν τό ἀκόλουθο ἔγγραφο:

«Ἀπαντώντας στὸ ἀνωτέρω ἔγγραφό σας, μὲ τὸ ὁποῖο μᾶς διαβιβάσατε ἀναφορὰς τῆς Ἑνώσεως Συνταξιούχων ΤΕΒΕ Ἀθηνῶν καὶ περιχώρων, ποὺ κατέθεσαν οἱ βουλευταὶ κ.κ. Δ. Καρδάρας, Κ. Παπαρρηγόπουλος, Φ. Μαῦρος, Α. Κακλαμάνης, Σ. Παπαστρατῆς, Θ. Μαναθῆς, Τ. Πλεύρης, Ἰ. Παπασπύρος, Ν. Κλεῖτος καὶ Π. Ἀμπατζῆς, σᾶς πληροφοροῦμε τὰ ἑξῆς:

Ἔχουμε γνωρίσει ἤδη καὶ στὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ σὲ ὅλες τὶς τάξεις τοῦ ἐπαγγελματοβιοτεχνικοῦ κόσμου τῆς χώρας ὅτι τὸ ΤΕΒΕ ἔχει κινηθεῖ πάντοτε μέχρι σήμερα σὲ χαμηλὸ ἐπίπεδο εἰσφορῶν μὲ ἀποτέλεσμα καὶ οἱ παροχὲς νὰ εἶναι χαμηλές. Παρὰ τὸ ὅτι ἡ συμβολὴ τοῦ κοινωνικοῦ πόρου τοῦ χαρτοσήμου κατὰ τὸ ἔτος 1977 ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἀποδώσει ποσὸ 1276 ἑκατ. δρχ., δηλ. ποσὸ σχεδὸν διπλάσιο τοῦ ἔτους 1974 ἡ οἰκονομικὴ κατάσταση τοῦ ΤΕΒΕ, βάσει τῶν στοιχείων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1977, δὲν εἶναι ἱκανοποιητικὴ ἀφοῦ παρουσιάζει ἔλλειμμα 911 ἑκατ. δραχμῶν.

Μὲ τὴν ἀνωτέρω οἰκονομικὴ κατάσταση τοῦ ΤΕΒΕ δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ ἱκανοποιηθοῦν τὰ αἰτήματα τῶν ἀσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων αὐτοῦ ποὺ προκαλοῦν οἰκονομικὲς συνέπειες γιὰ τὸ Ταμεῖο. Τὸ Ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν μᾶς γνώρισε ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ ἱκανοποιηθεῖ τὸ αἴτημα περὶ διαθέσεως καὶ ἄλλου μέρους ἀπὸ τὸν Κοινωνικὸ πόρο πρὸς ἐνίσχυση τῶν ἐσόδων τοῦ ΤΕΒΕ.

Γιὰ τὸ θέμα τῆς βελτιώσεως τῆς παρεχομένης ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως ἀπὸ τὸ ΤΕΒΕ στοὺς ἀσφαλισμένους του, σᾶς πληροφοροῦμε ὅτι ἤδη ψηφίσθηκε ἀπὸ τὴ Βουλὴ σχέδιο νόμου μὲ τὸ ὁποῖο ἀλλάζει τὸ ὅλο σύστημα παροχῆς ἰατρικῶν φροντίδων τοῦ ΤΕΒΕ καὶ παρέχεται φαρμακευτικὴ περίθαλψη.

Ἡ καθιέρωση τοῦ θεσμοῦ τῆς αἱρετῆς διοικήσεως τοῦ Τ.Ε.Β.Ε. ποὺ ἀποβλέπει σὲ προωθούμενο σχέδιο Νόμου, ἔγινε μὲ γνώμονα τὸ συμφέρον αὐτοῦ.

Μὲ τὴν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 403)76 ἀντιμετωπίσθηκε τὸ θέμα τῶν ἀναπογράφων ΤΕΒΕ—ΤΑΕ καὶ εἰδικώτερα γιὰ ὅσους ἄρχισαν τὴν ἄσκηση τοῦ ἐπαγγέλματός των ἀπὸ 1.9.1976 (ἡμερομηνία ἰσχύος τοῦ Νόμου) καὶ μεταγενέστερα.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
Α. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ»

ΥΠΟ ΤΗΣ ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΠΕΣΗΜΑΝΘΗΣΑΝ ΟΙ ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ

ΣΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ Κ.Υ.

Ἀνακοινοῦται ἀπό τήν Ὁμοσπονδία Βιοτεχνικῶν Σωματείων Ἀθηνῶν ὅτι ὁ Πρόεδρος καί ὁ Γενικός της Γραμματεύς ἔγιναν δεκτοί ἀπό τόν ὑπουργό Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Στεφανόπουλο καί τόν ὑφυπουργό κ. Ἀνδριανόπουλο, πρός τούς ὁποίους ἐξέθεσαν τήν ἄποψη τοῦ βιοτεχνικοῦ κόσμου, ἀναφορικά:

ια. Μέ τίς ἀδυναμίες πού ἐμφανίζει ἡ κοινωνική ἀσφάλιση τῶν βιοτεχνῶν καί τῶν ἐπαγγελματιῶν καί μὲ τούς κινδύνους πού περικυκλώνει ἡ συνέχιση τῶν ἀδυναμιῶν της. Καί γιά τήν παράκαμψη τῶν ἀδυναμιῶν τούτων ἐζήτησαν ν' ἀποδοθεῖ στό ΤΕΒΕ τό ποσοστό πού πραγματοποιεῖται ἀπό τήν ἐπιβάρυνση τοῦ χαρτοσήμου καί πού μπορεῖ ν' ἀποδοθεῖ μέ κοινή ἀπόφαση τῶν ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καί Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ὅπως προβλέπει ἡ διάταξη τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ ν. 12)1975. Καί ὑπεστήριξαν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νά ἐπισπευσθεῖ ἡ ἀπόδοση γιατί μ' αὐτήν συναρτᾶται καί ἡ ἐπιβεβλημένη αὔξηση τῶν συντάξεων πού παρέχει τό ΤΕΒΕ σέ ὕψη τά ὁποῖα μέ τίς σημερινές συνθῆκες θίγουν τήν ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνθρώπου.

β. Μὲ τήν ἀνταγωνιστική ἀποδυνάμωση τῶν μικρομεσαίων ἐπιχειρήσεων (τῶν βιοτεχνῶν καί τῶν ἐπαγγελματιῶν) πού προκαλεῖ ἡ διατήρηση τοῦ καθεστῶτος τῶν εἰσφορῶν ἐπί τῶν ἡμερομισθίων καί μισθῶν γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν δαπανῶν τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως τῶν ἐργαζομένων. Καί ὑπεστήριξαν ὅτι οἱ μικρομεσαῖες ἐπιχειρήσεις φέρουν τό κύριο βάρος τῶν δαπανῶν τούτων γιατί εἶναι ἐπιχειρήσεις ἐντάσεως ἐργασίας, ἀπασχολοῦν τό 68% τοῦ ἐνεργοῦ ἀστικοῦ μας δυναμικοῦ καί ἡ διατήρηση τοῦ καθεστῶτος τῶν ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν ἐπιβαρύνει τό παραγωγικό κόστος, πρᾶγμα πού προκαλεῖ τήν ἀνταγωνιστική ἀποδυνάμωση τῶν προϊόντων τῆς μικρομεσαίας ἐπιχειρήσεως τῆς παραγωγῆς καί τῆς διανομῆς ἀγαθῶν καί ὑπηρεσιῶν.

Ὁ κ. Ὑπουργός, ὕστερα ἀπό ὅλα ὅσα ἐξετέθησαν, ἀνεγνώρισε τίς ἀδυναμίες τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως τῶν ἐπαγγελματιῶν καί τῶν βιοτεχνῶν, προέβαλε ὅμως τίς δυσχέρειες γιά τήν ἀπόδοση τοῦ παρακρατουμένου ποσοστοῦ ἀπό τήν ἀξία τοῦ χαρτοσήμου πού προκαλοῦν οἱ ἀνάγκες ἐνισχύσεως τῆς ἀμύνης τῆς χώρας μας καί ἐδήλωσε ὅτι πρός τό παρόν δέν μπορεῖ νά ἀντιμετωπισθεῖ τό θέμα τοῦτο.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ

Ἡ κρίση στὴν κλωστοϋφαντουργία

Τά τρία τελευταῖα χρόνια, ἡ κλωστοϋφαντουργία καὶ ἡ βιομηχανία ἐνδυμάτων τῆς Κοινότητος, ἔχασε κάπου 430.000 θέσεις ἐργασίας. Ἡ ἀνεργία στούς δύο αὐτούς τομεῖς εἶναι σχεδόν διπλάσια ἀπό τόν κοινοτικό μέσο ὅρο. Τά θύματα τῆς κρίσεως τοῦ κλάδου εἶναι κυρίως γυναῖκες.

Ἡ κύρια αἰτία τῆς τραυματικῆς αὐτῆς πτώσεως ἑνός κλάδου πού τό 1971 πραγματοποιοῦσε πλεόνασμα ἐξαγωγῶν σχεδόν 500 ἑκ. δολ., εἶναι ὁ σκληρός ἀνταγωνισμός τῶν χωρῶν μέ χαμηλό κόστος ἐργασίας. Ἡ Κοινότητα ἔχει πνιγεῖ μέσα σέ ἀλλεπάλληλα κύματα φθηνῶν εἰσαγωγῶν: πουκάμισα Χόνγκ-Κόνγκ, τζῆν Βραζιλίας, νήματα Αἰγύπτου, ὑφάσματα Ἰνδίας. Ἡ Κοινότης παρέχει στίς χῶρες αὐτές τήν εὐρύτερη καί ταχύτερα ἀναπτυσσόμενη ἀγορά γιά τά κλωστοϋφαντουργικά τους προϊόντα. Πράγματι, πάνω ἀπό 65% τῆς αὐξήσεως τῶν εἰσαγωγῶν τέτοιων προϊόντων ἀπό βιομηχανικές χῶρες ἀπορροφήθηκε ἀπό τούς Ἐννέα. Ἐνῶ τά τρία τελευταῖα χρόνια, οἱ ἀντίστοιχες εἰσαγωγές τῶν ΗΠΑ, τοῦ Καναδᾶ, τῆς Αὐστρίας, τῆς Σουηδίας, τῆς Ἰαπωνίας γνώριζαν αὔξηση κατώτερη ἀπό 8%, στήν Ε.Ο.Κ. ἡ αὔξηση τῶν εἰσαγωγῶν ἔφθανε τά 43% (25% γιά τά κλωστοϋφαντουργικά, 61% γιά τά ἕτοιμα ἐνδύματα.

Ὅπως ἐπισήμανε, μέ ἀπόγνωση, τόν Ὀκτώβριο 1976, ἡ Συντονιστική Ἐπιτροπή Κλωστοϋφαντουργῶν στήν Ε.Ο.Κ. καί ἡ Συνομοσπονδία Βιομηχάνων Ἑτοίμων Ἐνδυμάτων, κάθε ἐπιπλέον τόννος προϊόντων πού εἰσάγεται, σκοτώνει καί μιά καινούργια θέση ἐργασίας. Σύμφωνα μέ ἔρευνες τοῦ Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου Προγνώσεως τοῦ Βερολίνου, τό ἄνοιγμα τῆς Κοινότητος στίς φθηνές εἰσαγωγές τῶν ἀναπτυσσόμενων χωρῶν θά κοστίσει στήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία καί μόνο, 23.000 ἀνέργους στήν Κλωστοϋφαντουργία καί 70.000 στόν τομέα τῶν ἐνδυμάτων μέχρι τό 1980. Εὐρωπαῖοι ἄνεργοι γιά χάρη τοῦ Χόνγκ - Κόνγκ;

Στίς ἀρχές Ἀπριλίου, τό Συμβούλιο Ὑπουργῶν ἀποφάσισε νά ἐξετάσει σοβαρά, ἄν μέσα στό σημερινό κλίμα κρίσεως τῆς οἰκονομίας της, ἡ Κοινότητα μπορεῖ νά συνεχίσει τήν φιλελεύθερη πολιτική της σέ θέματα εἰσαγωγῶν. Εἶναι φανερό, πώς ἡ Κοινότητα βρίσκεται σ' ἕνα σταυροδρόμι κρισίμων ἐπιλογῶν. Στίς Βρυξέλλες συζητήθηκε ἡ ἐντολή διοιπραγματεύσεων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς γιά τίς συζητήσεις τῆς Γενεύης πού θά ἀναθεωρήσουν τήν διεθνῆ σύμβαση γιά τά κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα πού λήγει κανονικά τέλος 1977. Αὐτή ἡ «συμφωνία πολυϊνῶν» πού ἄρχισε νά ἰσχύει ἀπό τό 1973, προορίζόταν νά καθορίσει νέο πλαίσιο γιά τίς διεθνεῖς ἀνταλλαγές ἰνῶν, ὑφασμάτων καί ἕτοιμων ἐνδυμάτων: ὁ στόχος της ὅμως, πού ἦταν ἡ αὔξηση τῶν ἀνταλλαγῶν κάτω ἀπό συνθῆκες ἰσορροπίας τῆς ἀγορᾶς, ἐπιτεύχθηκε μέ ἰδιαίτερη μονομέρεια. Ἤδη στίς ἀρχές τοῦ 1977, ἡ Ἐπιτροπή μιλοῦσε

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴν 2η σελ.

Ἡ βιοτεχνία θὰ ἀξιώσει ὅ,τι αὐτὴ δικαιοῦται

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΣΒΕ

Κατά τήν γενική συνέλευσι τῆς Ἀνωτάτης Συνομοσπονδίας Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος ὅπου ἔλαβαν μέρος οἱ νόμιμοι ἐκπρόσωποι τῶν κλαδικῶν ὀργανώσεων ἐνεκρίθη τό ἀκόλουθο ψήφισμα:

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ

«Οἱ νόμιμοι ἀντιπρόσωποι τῶν κλαδικῶν Βιοτεχνικῶν Ὁμοσπονδιῶν - μελῶν τῆς Ἀνωτάτης Συνομοσπονδίας Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος, ποὺ συνῆλθαν σὲ συνέλευση στὶς 30 Ἰουλίου 1977,

Ὕστερα ἀπὸ γενικὴ θεώρηση τῆς πορείας τῆς οἰκονομίας μας καὶ τῶν μεσομακροπροθέσμων προοπτικῶν της,

Ὕστερα ἀπὸ ἐκτίμηση τῶν ἐπιδόσεων τῆς οἰκονομίας στὰ κυριώτερα μεγέθη της καὶ τῶν ἀνασχετικῶν ἐπιδράσεων στὴ διαμόρφωσή των,

Ὕστερα ἀπὸ ἐπισήμανση τῶν βασικῶν αἰτίων στὰ ὁποῖα ὀφείλεται ἡ σημερινὴ καταναλωτικὴ σπατάλη καὶ τοῦ ἐπιβεβλημένου τῆς περιστολῆς της,

Ὕστερα ἀπὸ τοὺς βεβαίους ἀντικτύπους ἐκ τῆς ἐντάξεως τῆς χώρας μας στὴν Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότητα, στὸ μέγεθος καὶ τὴ διάρθρωση τῆς ἐγχωρίου ἀγορᾶς γιὰ τὰ προϊόντα τῆς μικρομεσαίας ἐπιχειρήσεως, στὴν προσφορὰ καὶ στὶς τιμὲς τῶν παραγωγικῶν συντελεστῶν,

διαπιστώνουν

1. Τὴν ἀνάγκη νὰ ἐνισχυθεῖ ἡ ἐθνικὴ προστασία καὶ ἡ ἀνεξαρτησία μας.

2. Τὴν ἀνάγκη νὰ ἱκανοποιηθοῦν σημαίνουσες συλλογικὲς ἀνάγκες ὅπως ἡ ἐκπαίδευση καὶ ἡ δημοσία ὑγεία.

3. Τὴν ἀνάγκη νὰ λειτουργήσει ἕνας σωστὸς ἀναδιανεμητικὸς μηχανισμὸς γιὰ τὶς οἰκονομικὰ ἀσθενέστερες κοινωνικὲς κατηγορίες καὶ κοινωνικὲς ὁμάδες.

4. Τὴν ἀνάγκη νὰ ἐξασφαλισθοῦν γόνιμες δημόσιες πρωτοβουλίες γιὰ μιὰ σωστὴ παραγωγική, οἰκονομικὴ καὶ πολιτιστικὴ ἀνάπτυξη τοῦ τόπου μας. Καί, εἰδικώτερα, σὲ βραχυχρόνια βάση, γιὰ τὴ συγκράτηση καὶ τὸν ἔλεγχο τοῦ πληθωρισμοῦ, τὴν ἀποκατάσταση ἰσορροπίας στὴν οἰκονομία καὶ τὴν παραγωγική μας δραστηριότητα ἡ προώθηση τοῦ γεωργικοῦ τομέως, ἡ ἐνίσχυση ἐπενδύσεων μὲ ἐξαγωγικὰ προσανατολισμό, ἡ ἀνταγωνιστικὴ παρουσία τῶν μικροτέρων ἐπιχειρηματικῶν μονάδων στὴν ἀγορά, τὴν ὁποία ἐγγυῶνται ὁ ἐκσυγχρονισμὸς καὶ ἡ ἀνάπτυξή των, σὲ συλλογικὴ κυρίως βάση, ἡ μεθοδικὴ ἀντιμετώπιση ὡρισμένων ἀπὸ τὰ βασικὰ θέματα ἐργατικῆς πολιτικῆς, φορολογικῆς πολιτικῆς καὶ δημοσιονομικοῦ ἐλέγχου, οἱ διαπραγματεύσεις γιὰ τὴν ἔνταξη τῆς χώρας στὶς Εὐρωπαϊκὲς Κοινότητες, ποὺ πρέπει νὰ ἐξασφαλίσουν τοὺς ἀναγκαίους ὅρους καὶ ὅλες τὶς ἀπαραίτητες προϋποθέσεις προσαρμογῆς μας στὴν εὐρωπαϊκὴ οἰκονομικὴ πραγματικότητα καὶ ἀποτροπῆς τοῦ κινδύνου νὰ καταστεῖ ἡ χώρα μιὰ ἀκραία γεωργικὴ οἰκονομία τῆς Εὐρώπης καὶ τόπος παραθερισμοῦ τῶν εὐρωπαίων, ρυθμίσεις τέλος καὶ μεταρρυθμίσεις στὴν οἰκονομική μας δραστηριότητα ποὺ θὰ εἶναι κοινωνικὰ ἀποδεκτές. Καί,

ψηφίζουν

1. Ὅπως τὸ πρόγραμμα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως 1976—1980 ἀναγνωρίζει ρόλο στὶς μικρομεσαῖες ἐπιχειρήσεις ἐντὸς τῶν οἰκονομικῶν σχεδίων τοῦ τόπου μας, ἀξιολογήσει τοὺς βιωσίμους κλάδους ὑπὸ διεθνῶς ἀνταγωνιστικὲς συνθῆκες, ἐπιλέξει τὶς δραστηριότητες στὶς ὁποῖες ἡ χώρα διαθέτει τὸ συγκριτικὸ πλεονέκτημα καὶ ὑποδείξει μέτρα πολιτικῆς ἀναφερόμενα:

(α) Στὶς προϋποθέσεις γιὰ τὴν εἴσοδο στὶς παραγωγικὲς δραστηριότητες (ἐλευθερία εἰσόδου, πλὴν τῶν περιπτώσεων γιὰ τὶς ὁποῖες συντρέχουν λόγοι προστασίας τῆς ἀσφαλείας, τῆς ὑγείας καὶ τοῦ περιβάλλοντος καὶ καθορισμὸς τῶν ἀπαραιτήτων γνώσεων καὶ μορφωτικῶν προσόντων γιὰ τὴν ἄσκηση τῶν διαφόρων δραστηριοτήτων).

(β) Στὴ δημιουργία κλίματος ὑγιοῦς ἀνταγωνισμοῦ (ἐξασφάλιση ἴσων ὅρων προσφορᾶς παραγωγικῶν συντελεστῶν καὶ ὑπηρεσιῶν καὶ ἐπιβολὴ τῶν αὐτῶν ὑποχρεώσεων στὶς ἐπιχειρήσεις, ἀσχέτως τοῦ μεγέθους των —αὐστηρὸς ἔλεγχος κατὰ τῆς τάσεως γιὰ διαμόρφωση κυριαρχικῶν θέσεων στὴν ἀγορά, μονοπώλια, ὀλιγοπώλια —ἐνθάρρυνση καὶ θετικὴ ἐνίσχυση τῶν μικρομεσαίων ὁμοειδῶν μονάδων γιὰ συνεργασία μεταξὺ των μὲ τὴν πρόσφορη κατὰ κλάδο καὶ περιοχὴ μορφὴ—ἀποφυγὴ τῶν κρατικῶν παρεμβάσεων πλὴν τῶν περι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴ σελίδα 2

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΕΡΑΜΙΣΤΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Πρὸς τοὺς Κεραμιστάς, ὁ Πανελλήνιος Βιοτεχνικός Σύνδεσμος Καλλιτεχνικῆς Ἀγγειοπλαστικῆς καὶ Κεραμικῆς ἀπηύθυνε τό κάτωθι ἔγγραφο:

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Ὁ Σύνδεσμός μας σᾶς καλεῖ ὅπως κάθε χρόνο νὰ συμμετάσχετε στὴν ἐφετεινὴ 10η Πανελλήνια Ἔκθεση Καλλιτεχνικῆς Κεραμικῆς.

Ἡ συμμετοχή σας θὰ εἶναι ἕνα θετικὸ στοιχεῖο στὴν προώθηση τῆς Ἑλληνικῆς Κεραμικῆς.

Ὁ θεσμὸς τῆς Πανελλήνιας Ἐκθέσεως ἔχει καθιερωθῆ, ὅπως οἱ περισσότεροι θὰ ξέρετε, ἐδῶ καὶ 19 χρόνια. Ὑπῆρξε ἕνα σημαντικὸ γεγονὸς ποὺ ἔκανε τὴν κεραμικὴ στὴ χώρα μας νὰ βγεῖ ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξία καὶ νὰ γίνει ἕνας ἀναπτυσσόμενος ραγδαῖα κλάδος τῆς καλλιτεχνικῆς βιοτεχνίας.

Μὲ τὴν καθιέρωση δὲ τοῦ διαχωρισμοῦ τῆς ἐκθέσεως σὲ δύο τμήματα, Καλλιτεχνικὸ καὶ Βιοτεχνικό, γίνεται προσπάθεια νὰ ἐπιβληθῆ ἡ κεραμικὴ σὰν τέχνη αὐτούσια, ποὺ δὲν γίνεται εὐκαιριακὰ ἀπὸ καλλιτέχνες ἄλλων κλάδων τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν (ζωγράφων, γλυπτῶν κ.λ.π.), ποὺ ἐνῶ ἔχουν βέβαια μιὰ αἰσθητικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ κατάρτιση, στεροῦνται τελείως τῆς τεχνικῆς ποὺ εἶναι ἀπαραίτητη σὲ μιὰ ὁλοκληρωμένη τέχνη, γι' αὐτὸ τὸ Δ.Σ. μὲ χαρὰ θὰ δεχθῆ τὴν συμμετοχὴ ὅλων, γιατὶ πιστεύει, ὅτι τοῦτο θὰ ἀποτελέσει ἕνα σημαντικὸ βῆμα γιὰ τὴν καθιέρωση τῆς τέχνης μας.

Στὴν 10η Πανελλήνια Ἔκθεση Κεραμικῆς 1977 μποροῦν νὰ συμμετάσχουν μὲ ἔργα τους:

1ον) Κεραμίστες, Ἀγγειοπλάστες, μεμονωμένοι ἢ σὰν ἐργαστήριο, Βιοτέχνες, Καλλιτέχνες.

2ον) Μαθητὲς Σχολῶν Κε-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴ 3η σελίδα

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΜΕΤΑΞΥ ΡΩΣΙΑΣ – ΔΥΣΕΩΣ

ΜΟΣΧΑ (Αὔγουστος)

Οἱ ἐμπορικὲς συναλλαγὲς τῆς Ρωσίας μὲ τὶς δυτικὲς βιομηχανικὲς χῶρες αὐξήθηκαν κατὰ 18% κατὰ τὸ 1976. Ἡ Δ. Γερμανία, οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες, καὶ ἡ Ἰαπωνία, κατέχουν τὶς πρῶτες θέσεις σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὸ ἐμπόριο μὲ τὴν Σοβιετικὴ Ἕνωση.

Οἱ συνολικὲς ἐμπορικὲς συναλλαγὲς αὐξήθηκαν κατὰ 12 τοῖς ἑκατὸ καὶ ἔφθασαν τὰ 78 δισεκ. δολλάρια.

ΤΑ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΑΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ἀπάντηση στὶς παρατηρήσεις τῶν Ἐμποροβιομηχανικῶν

Τά Βιοτεχνικά Ἐπιμελητήρια καί τά Ἐπαγγελματικά Ἐπιμελητήρια τῆς Ἑλλάδος ὑπέβαλον τό ἀκόλουθον ὑπόμνημα πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Ἐμπορίου κ. Ἰωάν. Βαρβιτσιώτην πού ἀναφέρεται στή συντελεσθεῖσα, ἤδη, ἀναμόρφωση τοῦ σχεδίου Νόμου γιά τήν Ἐπιμελητηριακή Νομοθεσία.

Τό κείμενο αὐτό ἀποτελεῖ ἀπάντηση στίς παρατηρήσεις μερικῶν ἐκ τῶν Ἐμποροβιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων πού ὑπέβαλαν στόν ὑπουργόν Ἐμπορίου ὕστερα ἀπό τήν ὁριστική μορφή πού πῆρε τό πιό πάνω Νομοσχέδιο.

«Κύριε Ὑπουργέ,

Στὸν οἰκονομικὸ τύπο τῆς 14 τρέχ. μηνὸς δημοσιεύθηκε κείμενο ἐνίων Ἐμποροβιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων, ἀναφερόμενο στὸ τελικὸ σχέδιο Νόμου περὶ Ἐπιμελητηρίων. Καὶ ἀναφέρεται ἀκόμη στὸν τύπο, ὅτι κατετέθη στὸ Ὑπουργεῖο Ἐμπορίου, μὲ σχετικὸ ἔγγραφο ποὺ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν Β' Ἀντιπρόεδρο τοῦ ΕΒΕΑ κ. Ἐλ. Παππᾶ.

Τὸ κείμενο αὐτὸ ὄχι μόνο μᾶς ἐξέπληξε ἀλλὰ καὶ μᾶς ἐπροξένησε λύπη, πικρία καὶ ἀγανάκτηση.

Ὅπως ἀσφαλῶς ἐνθυμεῖσθε, οἱ ὁριστικὲς καὶ τελικὲς ἀποφάσεις ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου ὁλοκληρώθηκαν κατὰ τρόπον δημοκρατικόν, εἰς τὴν πολύωρη σύσκεψη τῆς 24ης Ἰουλίου ἐ.ἔ. ποὺ πραγματοποιήθηκε ὑπὸ τὴν Προεδρία σας, παρουσία ἁπάντων σχεδὸν τῶν Προέδρων τῶν Ἐπιμελητηρίων. Καὶ ἐνθυμούμεθα ἀκόμη ὅτι ἐπισημάνα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴν 2α σελ.

Η ΑΥΞΗΣΗ ΤΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΥΠΟ κ. Κ. ΚΟΝΤΟΥ ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΟΒΣΑ

Ἀπὸ τὸν περασμένο χρόνο τὸ πρόβλημα τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως τῶν μικρομεσαίων ἐπιχειρηματιῶν μας, τῶν ἐπαγγελματι

ΤΑ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΑΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελ.

τε καὶ μὲ ἰδιαίτερη μάλιστα ἔνφαση, ὅτι στὴ σύσκεψη ἐκείνη ὁλοκληρώθηκε πλέον τὸ σχέδιο τῆς Ἐπιμελητηριακῆς Νομοθεσίας καὶ ὅτι δὲν θὰ δεχθῆτε πλέον ἄλλες παρατηρήσεις.

Κύριε Ὑπουργέ,

Φαίνεται ὅτι οἱ συντάκτες τοῦ κειμένου τῶν πιὸ πάνω παρατηρήσεων, διακατέχονται γιὰ τὴν μεσαία καὶ μικρὴ βιομηχανία, δηλαδὴ τὴν Ἑλληνικὴ ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ἀπὸ μιὰ δογματικὴ ἠροκατάληψη ποὺ ὁδηγεῖ σὲ πλήρη ἀπουσία τῆς ἀντικειμενικότητος.

Ἀλλὰ γιατί τόση σιγὴ στὶς πανελλήνιες συσκέψεις μας, σὲ ἐπίπεδο Προέδρων, ἀπάντων τῶν Ἐπιμελητηρίων τῆς χώρας, ποὺ ἔλαβαν χώραν ὑπὸ τὴν Προδρίαν τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου σας; Γιατί σήμερα ἀρνοῦνται, ὅ,τι δημοκρατικὰ ἀπὸ παραγωγικὸ διάλογο, ἔγινε ὁμόφωνα ἀποδεκτό;

Ὑποχρεούμεθα, πρὸς τὸ παρὸν σὲ μερικὲς ἀπαντήσεις ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων:

Στὸ ἄρθρο 42:

Ὅλως ὄψιμα, προεβλήθη ὁ ἀνταποδοτικὸς χαρακτῆρας τῶν τελῶν, γιὰ τὴν θεώρηση τῶν τιμολογίων εἰσαγωγῶν — ἐξαγωγῶν. Ἀλλὰ προφανῶς ἐλησμόνησαν οἱ συντάκτες τοῦ κειμένου τῶν παρατηρήσεων ὅτι ἡ διατύπωση τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 42 ἦταν δική τους πρόταση, στὴν ὁποία ὑποχωρήσαμε ἐμεῖς, οἱ Πρόεδροι τῶν Βιοτεχνικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Ἐπιμελητηρίων, ἀπὸ τὴν ἀρχική μας θέση ποὺ ἦταν νὰ δημιουργηθοῦν Ἐπιτροπὲς γιὰ τὴν θεώρηση τῶν τιμολογίων εἰσαγωγῶν — ἐξαγωγῶν τῶν μελῶν μας, ἰστὰ Βιοτεχνικὰ καὶ τὰ Ἐπαγγελματικὰ Ἐπιμελητήρια. Δὲν θὰ ἐπιθυμούσαμε κ. Ὑπουργέ, στὸ ἑπόμενο σημείωμα νὰ ἀναφερθοῦμε σὲ στοιχεῖα ποὺ θὲ μελιώνουν τὸ δικαίωμα τῶν Βιοτεχνικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Ἐπιμελητηρίων νὰ λάβουν μέρος τοὐλάχιστον τῶν ἐκ τῶν μελῶν των ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν πόρων τῶν Ἐπιμελητηρίων. Ἕνα μόνο θὰ σημειώσουμε. Εἶναι ἄδικον, ἀπαράδεκτον ἀλλὰ καὶ ἀντιοικονομικὸν τὰ Ἐμποροβιομηχανικὰ Ἐπιμελητήρια νὰ ἀποθησαυρίζουν ἐνῶ τὰ ἀντίστοιχα Βιοτεχνικά — Ἐπαγγελματικὰ νὰ ἐσπεροῦνται πόρων γιὰ τὴν ἄσκηση καθηκόντων ποὺ ἡ πολιτεία ἔχει ἀναθέσει εἰς αὐτά. Ἐκ τοῦ ἐπισήμου ἀπολογισμοῦ τοῦ Ἐμποροβιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν ἔτους 1976 σημειώνουμε τὰ ἑξῆς:

Δικαιώματα θεωρήσεως τιμολογίων:

	Δρχ.
α) Εἰσαγωγῶν (Ἐμπόρων - Ἐπαγγελματιῶν - Βιομηχάνων - Βιοτεχνῶν)	79.795.000
β) Ἐξαγωγῶν (Βιομηχάνων - Βιοτεχνῶν)	21.720.000
Σύνολον	101.515.000
Ἐκ τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ διετέθησαν:	
1) Ἀποζημίωσις Ἐπιτροπῶν θεωρήσεως τιμολογίων	23.300.000
2) Εἰσφορὰ εἰς Λογ)σμὸν ΕΒΕ Ἑλλάδος	13.870.000
Σύνολον	37.170.000
Διαφορὰ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ἐμποροβιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν	64.345.000

Σημειώνεται ὅτι τὰ Ταμεῖα ἔσοδα τοῦ ὡς ἄνω Ἐπιμελητηρίου κατὰ τὸ ἴδιο χρονικὸ διάστημα ἦταν δρχ. 31.622.000.

Εἰς τὰ παραπάνω στοιχεῖα προφανῶς στηρίζεται ἡ ἀδικαιολόγητη ἐμμονὴ στὴ διατήρηση τοῦ ὑφισταμένου καθεστῶτος κατανομῆς τῶν πόρων ἐκ θεωρήσεως τιμολογίων εἰσαγωγῶν —ἐξαγωγῶν τῶν Ἐμπόρων, Ἐπαγγελματιῶν, Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν.

Ἔτσι μόνον πρέπει νὰ ἐξηγήσουμε τὴν ὄψιμο αὐτὴ προποποίηση τῶν ὅσων ἀπὸ κοινοῦ ἀποδεχθήκαμε.

Στὸ ἄρθρο 61 τὸ κείμενο παρατηρεῖ:

«Ἡ διατύπωση τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ εἶναι πολὺ γενική, ὥστε νὰ μπορεῖ νὰ περιλάβει πλεῖστες ὅσες κατηγορίες ἐπιχειρήσεων, ποὺ ἡ ὀργανωτική δομή των καὶ τὸ μέγεθός των δὲν συμβιβάζονται πρὸς τὴν ἔννοια τοῦ ἐπαγγελματία καὶ τοῦ βιοτέχνη, ὅπου κατὰ κοινὴ παραδοχὴ στὴν δραστηριότητά τους τὸ κύριο στοιχεῖο εἶναι ἡ προσωπική ἐργασία των, τὸ δὲ κέρδος ἀποτελεῖ ἀμοιβὴ αὐτῆς τῆς ἐργασίας των».

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ὅπως διατυπώνεται ἡ πιὸ πάνω παρατήρηση ἑρμηνεύεται ἡ ἔννοια τῆς Βιοτεχνίας καὶ τοῦ Ἐπαγγελατία στατικὰ σὲ χῶρο καὶ σὲ χρόνο πρό... τοῦ Α' Παγκοσμίου Πολέμου!!! Ἀλλὰ ἡ Βιοτεχνία ὅσο καὶ τὰ Ἐπαγγέλματα ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΑ, μεταπλάθονται ΣΥΝΕΧΩΣ καὶ ΜΕΓΕΘΥΝΟΝΤΑΙ καὶ μάλιστα μὲ ἔντονη ἑλληνικότητα.

Ἡ Βιοτεχνία καὶ τὰ Ἐπαγγέλματα σήμερα δὲν εἶναι οἱ μικρὲς μονάδες παραδοσιακῆς μορφῆς τοῦ 1821.

Ἀντικατοπτρίζεται στὸ ἐνοιολογικό τους περιεχόμενο ἡ σημαντική των συμβολὴ στὰ οἰκονομικὰ μεγέθη ποὺ συντελοῦν στὴν οἰκονομική μας ἀνάπτυξη. Δὲν εἶναι λοιπὸν καιρὸς νὰ προσαρμοστοῦμε ἀνάλογα στὰ κρατοῦντα εἰς τὰς χώρας τῆς ΕΟΚ; (βλ. περιοδικὸν ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ - Δελτίον πληροφ. Ἀθηνῶν Ἀρ. 12 καὶ ἐπίσης σχετικὲς μελέτες ΚΕΠΕ; ΚΕΒΑ).

ΔΕΥΤΕΡΟ: Γράφει τὸ κείμενο: «Τὸ ἄτοπο καὶ ἀσυμβίβαστο αὐτὸ ἐπιτείνεται ἀπὸ τὴν διατύπωση στὸ ἴδιο ἄρθρο τῆς προβλέψεως ὅτι μέλη τῶν Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων μποροῦν εἶναι Α.Ε. καὶ ΕΠΕ. Διότι ὅπως εἶναι γνωστό, οἱ νομικὲς αὐτὲς μορφὲς κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ Α.Ε. εἶναι ἐπινόησις τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ συστήματος κ. λπ., κ.λπ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: α) Ἀλλὰ καὶ ἡ βιοτεχνία δὲν ὑπάρχει ἐντὸς τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ συστήματος, ποὺ θεμελιώνεται κυρίως μὲ τὴν ἐλευθέρα δράση τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρηματικῆς πρωτοβουλίας:

β) Ἄλλως τε ἡ καθιέρωση τῶν ἑταιρικῶν αὐτῶν τύπων στὸν ἐμπορικὸ Νόμο, ἀσφαλῶς ἔχει ὡς σκοπὸ τὴν διευκόλυνση καὶ παρώτρυνση τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρηματικῆς πρωτοβουλίας γιὰ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ δράση μέσα στὴν συνολική παραγωγικὴ λειτουργία.

Ἀλλὰ τὸ κείμενο προχωρεῖ καὶ διατυπώνει νεοφανῆ ἀναμόρφωση τοῦ ἄρθρου (61) παρ. (2) ὡς ἑξῆς:

«Μέλη τῶν Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων εἶναι ὑποχρεωτικῶς πάντες οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου τούτων βιοτέχναι οἱ διατηροῦντες κατασκευαστικὰς ἢ μεταποιητικὰς ἐπιχειρήσεις οὐχὶ ἐργοστασιακῆς μορφῆς ὡς καὶ οἱ Βιοτεχνικοὶ Συνεταιρισμοὶ καὶ Βιοτεχνικαὶ Κοινοπραξίαι».

Προφανῶς οἱ συντάκτες ἐπιθυμοῦν νὰ ἀποκρύψουν τὸ πασίδηλο γεγονὸς τῆς ἀδιαλήπτου μεγεθύνσεως τῶν οἰκονομικῶν μεγεθῶν καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ τῶν ἐπιχειρηματικῶν μονάδων. Καὶ ἐπιχειροῦν νὰ συρρικνώσουν τὴν βιοτεχνία περιορίζοντάς την στὸ τομέα τῆς,... χειροτεχνία: Ἀλλὰ ἀγνοοῦν φαίνεται οἱ συντάκτες τῶν παρατηρήσεων τὶς πρόσφατες μελέτες τοῦ ΚΕΠΕ γιὰ τὴ ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ. Ἀπὸ τὴν ἐπεξεργασία τῶν εἰς αὐτὰς συνοπτικῶν στοιχείων διαπιστώνεται ὅτι ἀπὸ τὶς 120.000 μονάδες περίπου ποὺ περιλαμβάνει ἡ Ἑλληνικὴ Βιοτεχνία, 35.000 μονάδες περίπου ἀποτελοῦν τὴν ἐργοστασιακὴν καὶ ἐργαστηριακὴν τοιαύτη μὲ συνολικὴ ὡς ἔγγιστα ἀπασχόληση 280.000.

Ἀλλοίμονο ὅμως γιὰ τὴν Οἰκονομία μας καὶ γιὰ τὴν καθολική μας ἀνάπτυξη ἂν τὸ ΣΥΝΟΛΟΝ τῶν μεταποιητικῶν αὐτῶν μονάδων ποὺ ἐντάσσονται στὸ χῶρο τῆς βιοτεχνίας θὰ εἶχαν ὡς ἀποκλειστικὸ οἰκονομικὸ ἀποτέλεσμα —ὡς μόνο κέρδος— αὐτὸ ποὺ θὰ ἀντιπροσώπευε τὴν «συμβολὴ τοῦ Βιοτέχνου σὰν ἀμοιβὴ τῆς ἐργασίας του».

Θὰ τολμούσαμε νὰ διατυπώσουμε τὴν ἄποψη ὅτι σκόπιμα προφανῶς προβάλλονται ἀντιρρήσεις γιὰ τὴν καθυστέρηση δημοσιεύσεως τῆς Ἐπιμελητηριακῆς Νομοθεσίας.

Ἄλλως δὲν δύναται λογικὰ νὰ χαρακτηρισθοῦν, οἱ ὑποβληθεῖσες αὐτὲς παρατηρήσεις, διότι δὲν θεμελιώνουν ἀπόψεις ποὺ νὰ ἀντέχουν στὴν σημερινὴ οἰκονομικὴ πραγματικότητα. Κύριε Ὑπουργέ,

Μὲ ἀφορμὴ τὶς δημοσιευθεῖσες παρατηρήσεις ἐνίων Ἐμποροβιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων θὰ μᾶς ἐπιτρέψετε νὰ μεταφέρουμε τὴν διαπίστωση τῶν Βιοτεχνικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Ἐπιμελητηρίων, ὅτι τελευταία σκόπιμα καὶ κατ' ἐξακολούθηση, ἐπιχειρεῖται ἡ ὑποτίμηση —γιὰ νὰ μὴν ποῦμε κατασυκοφάντηση — ἀπὸ μερικοὺς τῶν Ἐμποροβιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων — εἰς βάρος τῶν μεσαίων καὶ μικρῶν μεταποιητικῶν μονάδων ποὺ ἡ πλούσια Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἀτυχήσασα ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ τὶς ἀποκαλεῖ «Βιοτεχνία».

Καὶ διαπιστώνουμε ἀκόμη ὅτι ἡ τακτικὴ αὐτὴ γίνεται πλέον ἐνεργὸς ὅσο ἀρχίζει νὰ διαφαίνεται ἀφ' ἑνὸς κάποια συμπαράσταση τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ὄφελος τῶν μεσαίων καὶ μικρῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅσο ἡ δική μας Ἐπιμελητηριακὴ δραστηριότης — ἂς τὸ ποῦμε— ἀποκαλύπτει μὲ ἀδιάψευστα ἐπιχειρήματα καὶ μὲ ἐπισήμους ἀριθμοὺς τόσο τὴν οἰκονομικὴ σημασία τοῦ τομέως αὐτοῦ τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος, ὅσο καὶ τὴν κοινωνικὴ αὐτοῦ ἀποστολή.

Καὶ ἀκριβῶς διὰ πάντα ταῦτα, ἐπιμένουμε κ. Ὑπουργέ, νὰ παραμείνῃ ὡς ἔχει καὶ νὰ προωθηθεῖ τὸ συντομώτερο δυνατὸν τὸ τελικὸ Σχέδιο τοῦ Νόμου, τὸ ὁποῖο μὲ τόσο κόπο καὶ μὲ πολυάριθμες ἀπὸ μηνῶν συσκέψεις ἀλλὰ καὶ τελευταῖα ὁμόφωνα διατυπώθηκε στὴ ὑπὸ τὴν προεδρία σας σύσκεψη τῆς 24ης παρελθόντος μηνός, γιὰ τὴν ἐπωφελέστερη ἀνάπτυξη τοῦ Ἐπιμελητηριακοῦ θεσμοῦ γενικά.

Μὲ ἐκτίμηση

Τὰ Ἐπιμελητήρια:

Βιοτεχνικὸ Ἐπιμελητήριο Ἀθηνῶν, Ἐπαγγελματικὸ Ἐπιμελητήριο Ἀθηνῶν, Βιοτεχνικὸ Ἐπιμελητήριο Πειραιῶς, Ἐπαγγελματικὸ Ἐπιμελητήριο Πειραιῶς, Βιοτεχνικὸ Ἐπιμελητήριο Θεσσαλονίκης, Ἐπαγγελματικὸ Ἐπιμελητήριο Θεσ)νίκης, Ἐπαγγελματικὸ — Βιοτεχνικὸ Ἐπιμελητήριο Πατρῶν, Ἐπαγγελματικὸ — Βιοτεχνικὸ Ἐπιμελητήριο Βόλου, Ἐπαγγελματικὸ — Βιοτεχνικὸ Ἐπιμελητήριο Ἡρακλείου Ἐπαγγελματικὸ Βιοτεχνικὸ Ἐπιμελητηρίου Ἀγρινίου.

Κατ' ἐξουσιοδότηση

Ὁ Πρόεδρος
τοῦ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου
Ἀθηνῶν
Κώστας Π. Βογιατζῆς»

Ἡ βιοτεχνία θὰ ἀξιώση ὅ,τι αὐτὴ δικαιοῦται

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελ.

πτώσεων οἱ ὁποῖες ἀφοροῦν στὴν ἐξάλειψη τῶν ἀτελειῶν τῆς ἀγορᾶς—προστασία τοῦ καταναλωτῆ ἀπέναντι στοὺς κινδύνους καταδολιεύσεώς του σὲ ποιότητα καὶ τιμὴ τοῦ ἀγαθοῦ).

(γ) Στοὺς χώρους ἀσκήσεως τῶν δραστηριοτήτων (προστασία τῆς ἐπαγγελματικῆς στέγης, ἵδρυση καὶ συγκέντρωση ἐπιχειρήσεων σὲ ζῶνες καὶ περιοχές).

(δ) Στὴν ἀγορὰ τοῦ χρηματοδοτικοῦ κεφαλαίου (κατανομὴ τῶν πιστώσεων κατὰ τομεῖς δραστηριότητος καὶ ἐνδοτομεακὰ μὲ δείκτη τὴ συμβολὴ τοῦ κάθε τομέα, ὑποτομέα, κλάδου καὶ ὑποκλάδου στὰ παραγωγικὰ ἀποτελέσματα, τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη καὶ τὴν ἰσορροπία τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν — συγκέντρωση τῆς προσοχῆς στὴν ἐπεξεργασία ἑνὸς προγράμματος ἐλεγχομένης πίστεως ποὺ θὰ συνδυάζει τὴν παροχὴ χρηματικῶν μέσων μὲ τεχνικὴ καὶ ὀργανωτικὴ βοήθεια—ἐγγυητικὴ κάλυψη τοῦ δημοσίου τῶν δανείων ποὺ ἀφοροῦν στὶς μορφὲς συνεργασίας τῶν ὁμοειδῶν μικρομεσαίων ἐπιχειρήσεων — διευκολύνσεις στὸ ξένο κεφάλαιο μόνο ὅταν τοῦτο ἐπενδύεται σὲ δραστηριότητας ποὺ ὑπερβαίνουν τὶς ἐπιχειρηματικὲς πρωτοβουλίες καὶ δυνατότητες τοῦ τόπου μας).

(ε) Στὴν ἀγορὰ τῆς ἐργασίας (ἀνάπτυξη ὑπεύθυνου προσωπικοῦ μὲ μόρφωση καὶ ἐπιμόρφωση καὶ χρησιμοποίησή του ὑπὸ συνθῆκες ποὺ βελτιώνουν τὴν παραγωγικότητά του —μεθόδευση τῆς στρατολογήσεως ἐργατικῆς δυνάμεως — πειθάρχηση στὴ μετατόπιση ἐργαζομένων ἀπὸ τομέα σὲ τομέα—περιορισμοὶ στὴ μετανάστευση εἰδικευμένης ἐργασίας —διευκολύνσεις στοὺς ἐπαναπατριζομένους γιὰ τὴν ἐπαγγελματική των ἐγκατάσταση σὲ περιφερειακὰ διαμερίσματα τῆς χώρας καὶ κυρίως σὲ ἀκριτικά).

(στ) Στὴν τεχνολογία (ὑποκίνηση, ἐνθάρρυνση καὶ ἀνάληψη πρακτικῆς εὐθύνης γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ συγχρόνων τεχνολογικῶν μεθόδων — ἐνθάρρυνση τῆς οἰκονομοτεχνικῆς ἐρεύνης μὲ κρατικὴ εὐθύνη καὶ δαπάνη).

(ζ) Στὴν ὀργάνωση (ἀναδιαρθρώσεις μονάδων καὶ παραγωγῆς — ὑποβοήθηση τῆς ποιμηθείας καὶ ἐμπορίας ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν τῆς ἐθνικῆς προσφορᾶς καὶ τῆς εἰσαγωγῆς μὲ συλλογικοὺς τρόπους καὶ μεθόδους — προώθηση τοῦ θεσμοῦ τῆς ὑπεργολαβίας ὅπου καὶ ὅταν δὲν προβάλλουν κίνδυνοι ἐκμεταλλεύσεως ἐπιχειρήσεων ἀπὸ ἐπιχείρηση — ἀναδιοργάνωση καὶ προώθηση τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐπιμελητηρίων καὶ τοῦ ἐλευθέρου συνδικαλισμοῦ καὶ ἔνταξη τούτων στὸ μηχανισμὸ ἐνημερώσεως καὶ πληροφορήσεως τῶν φορέων τῶν ἐπιχειρήσεων στὶς μεταβαλλόμενες συνθῆκες — ἀναδιοργάνωση, διεύρυνση καὶ ἀποκέντρωση τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ποὺ ἔχει τὴν ἁρμοδιότητα καὶ τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν ἀποδοτικὴ λειτουργία τῶν μικρομεσαίων παραγωγικῶν μονάδων).

(η) Στὴν ἀναμόρφωση καὶ ἐπέκταση τῶν κινήτρων γιὰ τὴν αὔξηση τῶν ἐπενδύσεων, τὴν περιφερειακὴ κατανομή των, γιὰ τὸν ἐκσυγχρονισμὸ τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τὴν προώθηση τῶν ἐξαγωγῶν καὶ ἰδιαίτερα γιὰ τὴν ὑποβοήθηση τῶν μορφῶν συνεργασίας τῶν ὁμοειδῶν μονάδων).

(θ) Στὴν ἐξάλειψη τῶν πολλῶν ἀντικινήτρων ἰδία φορολογικῆς ὑφῆς ποὺ ἐμποδίζουν τὴν ἀνάπτυξη τῶν μικρομεσαίων ἐπιχειρήσεων καὶ τὴν προώθηση τῆς συνεργασίας μεταξὺ τούτων.

(ι) Στὴν τοποθέτηση τῆς δημοσίας διοικήσεως ὑπὲρ καὶ ὄχι ἐναντίον τῆς ἀναλήψεως συλλογικῆς δράσεως ἀπὸ τὶς μικρομεσαῖες ἐπιχειρήσεις.

2. Ὅπως ἡ ὑπέρμετρη σημασία ποὺ ἀποδίδεται στὰ μεγάλα καὶ ἐντυπωσιακά, πλὴν μὲ περιωρισμένη ἀπόδοση, προγράμματα ἀντικατασταθεῖ ἢ καὶ συμπληρωθεῖ μὲ τὴν συστηματικὴ διερεύνηση τῶν δυνατοτήτων ἀναπτύξεως περιλαμβανομένης καὶ τῆ γειωσιακῆς καὶ μὲ τὴν κατάλληλη συμβολὴ τῶν κρατικῶν καὶ ἡμικρατικῶν φορέων στὴν παροχὴ πρὸς τὶς μικρὲς ἐπιχειρήσεις ὑπηρεσιῶν ποὺ παρέχονται συνήθως μόνο στὶς μεγάλες μονάδες.

Ἔτσι θὰ ἀνακοπεῖ ἡ ἀνισοκατανομὴ τοῦ εἰσοδήματος ποὺ συνεχῶς αὐξάνει. Ἔτσι θὰ προωθηθεῖ ἡ περιφερειακὴ ἀνάπτυξη τοῦ τόπου μας.

Ὡρισμένες προκαταλήψεις ποὺ ἐπικρατοῦν ἀκόμα γιὰ τὶς μικρομεσαῖες ἐπιχειρήσεις πρέπει νὰ ἀντικατασταθοῦν ἀπὸ συμπληρωμένες ἀντιλήψεις. Ἡ μικρομεσαία ἐπιχείρηση δὲν εἶναι ἀδρανὲς φορτίο γιὰ τὴν οἰκονομία καὶ δὲν ἀποτελεῖ ἐπιβαρυντικὸ στοιχεῖο γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη. Καὶ ἡ ἀλήθεια αὐτὴ ποὺ ἰσχύει στὴ Δύση ἀλλὰ καὶ στὴν Ἀνατολὴ πρέπει νὰ κατανοηθεῖ εὐθύτερα γιὰ νὰ ἀντιμετωπισθοῦν τὰ κρίσιμα καὶ δυσχερῆ προβλήματα ποὺ θὰ δημιουργήσει ἡ ἔνταξη τῆς χώρας μας στὴν Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότητα. Κυρίως ὅμως πρέπει νὰ κατανοηθεῖ ἀπὸ τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ διαπραγματεύσεως τῆς ἐντάξεώς μας καὶ ἀπὸ τὶς παραφυάδες της.

Ἀλλ' ἂν δὲν κατανοηθεῖ ὁ βιοτεχνικὸς κόσμος θὰ ἀγωνισθεῖ, θὰ κινητοποιηθεῖ, θὰ ἀξιώσει ὅ,τι δικαιοῦται, αὐτὸ ποὺ τοῦ ἀνήκει».

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΗΝ 'ΚΛΩΣΤΟ'Υ'ΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελ.

γιὰ «δρομαντικὴ αὔξηση» τῶν εἰσαγωγῶν πέτοιων προϊόντων ἀπὸ ἀναπτυσσόμενες χῶρες. Καὶ ἡ Ε.Ο.Κ. χρειάσθηκε πολλὲς φορὲς νὰ ἐπικαλεσθεῖ εἰδικὲς ρῆτρες διαφυγῆς τῆς συμφωνίας γιὰ νὰ προστατευθεῖ.

Στὰ πλαίσια τοῦ Συμβουλίου Ὑπουργῶν ἐκδηλώθηκαν βασικὰ δύο γραμμές. Σύμφωνα μὲ τὴν γαλλικὴ καὶ βρεταννικὴ ἄποψη, δὲν θὰ πρέπει νὰ ἐπιτραπεῖ ἄλλη αὔξηση τῶν εἰσαγωγῶν ἀπὸ ἀναπτυσσόμενες χῶρες πρὸς τὴν Κοινότητα ἂν εἶναι νὰ διαφυλαχθεῖ ἡ ἀπασχόληση στοὺς ἀπειλούμενους κλάδους. Ἀντίθετα, κατὰ τὴν γερμανικὴ καὶ δανικὴ γνώμη θὰ πρέπει νὰ βρεθεῖ τὸ σημεῖο ἰσορροπίας ἀνάμεσα στοὺς δίκαιους φόβους τῶν κρατῶν γιὰ τὴν ἀγορὰ ἐργασίας τους καὶ τὸ λογικὸ συμφέρον τῶν ἀναπτυσσόμενων χωρῶν νὰ βρίσκουν ἀνοιχτὴ τὴν εὐρωπαϊκὴ ἀγορά. Ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν μπόρεσε τελικῶς νὰ ὑπάρξει συμφωνία στὸ Συμβούλιο Ὑπουργῶν, ἡ Κοινότητα θὰ πάει γιὰ μιὰν ἀκόμη φορὰ στὶς διαπραγματεύσεις μὲ ἄδεια χέρια. Καὶ δὲν εἶναι τόσο δύσκολο νὰ μαντέψει κανεὶς τὶς συνέπειες αὐτοῦ τοῦ φαινομένου: εἴτε οἱ διαπραγματεύσεις τῆς Γενεύης ἀποτύχουν γιατὶ ἕνας καίριος συντελεστὴς σὰν τὴν Ε.Ο.Κ. δὲν διαμορφώνει μιὰ γραμμή, εἴτε πάλι οἱ συζητήσεις γίνουν πλατωνικὲς ἀπὸ τὶς ὑπερβολικὲς ἀπαιτήσεις τῶν Κοινοτικῶν, ἡ ἀγορὰ τῶν κλωστοϋφαντουργικῶν θὰ βρεθεῖ ξανὰ σὲ κατάσταση χαώδη, ἡ κάθε χώρα θὰ προσπαθεῖ νὰ προστατεύσει τὴν ἀγορά της καὶ οἱ ἀνταγωνιστὲς θὰ ἀλληλοκατασπαράσσονται μὲ τὶς μεθόδους ντάμπινγκ. Πολιτικὰ ὅμως, τὸ χειρότερο θὰ ἦταν τὸ ἐνδεχόμενο τῆς ἀνοιχτῆς συγκρούσεως μὲ τὶς ἀναπτυσσόμενες χῶρες.-

Γιὰ μιὰν ἀκόμη φορὰ ἡ Κοινότης βρίσκεται μπροστὰ σ' ἕνα δίλημμα ποὺ δὲν ἐπιδέχεται λύση. Ἂν δὲν θέλει νὰ γκρεμίσει τὴν πολιτική τοῦ ἀνοίγματος πρὸς τὶς ἀναπτυσσόμενες χῶρες (διάλογος Βορρᾶ - Νότου κλπ.), θὰ πρέπει νὰ ὑποστεῖ σοβαρὲς θυσίες γιὰ νὰ διατηρηθεῖ ἡ διεθνὴς κατανάμη τῶν ἔργων ποὺ ὁδήγησε στὴν κρίση. Ὅπως ὅμως ἔλεγε ἕνας Ὑπουργὸς στὸ Συμβούλιο Ὑπουργῶν, οἱ ἐκλογὲς γίνονται σὲ λίγους μῆνες στὴν χώρα του καὶ ὄχι στὴν Αἴγυπτο ἢ τὴν Ταϊβάν. Καὶ πουθενὰ δὲν προβάλλουν συγκεκριμένες προτάσεις γιὰ νὰ βγεῖ ἡ Κοινότητα ἀπ' τὸ ἀδιέξοδο. Ὁ KLAUS VON DOHNANYI, ἐπικεφαλῆς τῆς γερμανικῆς ἀντιπροσωπείας σχολίαζε: «Ἐπὶ 20 χρόνια χτίζαμε τὴν Κοινὴ ἀγορὰ μὲ τὰ ὅπλα τῆς κοινῆς ἐμπορικῆς καὶ τελωνειακῆς πολιτικῆς. Τώρα πιὰ εἶναι ἀναγκαῖο νὰ δημιουργήσουμε σταθερὲς δομὲς στὴν οἰκονομία μας».

Ἡ ἄποψη αὐτὴ εἶναι ἀπόλυτα ὀρθή. Ἡ σύγχυση τῶν ἐπιχειρημάτων ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς πολιτικῆς ἀνοιχτῆς ἀγορᾶς γιὰ τὰ κλωστοϋφαντουργικὰ προϊόντα τῶν ἀναπτυσσόμενων χωρῶν,, ἕνα ἀποδεικνύει: ὅτι ἡ Κοινότητα ἔχει πιὰ ξεπεράσει τὴν «οὐδέτερη» φάση τῆς πορείας πρὸς τὴν ἑνοποίηση, ὁπότε ἡ κοινὴ ἐμπορικὴ πολιτικὴ εἶχε ἕναν αὐτοματισμὸ (μεείωση τῶν ἐμποδίων στὶς ἀντιαλλαγὲς κλπ.) καὶ βρίσκεται σ' αὐτὸ ποὺ θὰ ἀποκαλέσουμε «ἐνεργητικὴ φάση». Ἂν δηλαδή, θέλει ἡ Κοινότης νὰ διατηρήσει καὶ νὰ προωθήσει τὴν ἑνοποίηση τῆς ἐσωτερικῆς ἀγορᾶς της μέσα σ' ἕνα περιβάλλον διεθνοῦς ἀνταγωνισμοῦ, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἐπιδιώξει τὴν βελτίωση τῆς ἀνταγωνιστικότητός της. Αὐτὸ ὅμως δὲν θὰ πρέπει νὰ γίνει μὲ τὴν χρησιμοποίηση τελωνειακῶν φραγμῶν καὶ ποσοστώσεων, ἀλλὰ μὲ μιὰν ἐνεργητικὴ βιομηχανική, περιφερειακὴ καὶ διαρθρωτικὴ πολιτική — δηλαδὴ μὲ τὸ εἶδος ἐκεῖνο τῆς πολιτικῆς ποὺ ἡ Κοινότητα προτιμοῦσε ὡς τώρα νὰ ἀγνοεῖ. Ταυτόχρονα, ἂν ἡ Κοινότητα θέλει νὰ δημιουργήσει κρίση στὶς διεθνεῖς συζητήσεις καὶ παράλληλα νὰ ἀποφύγει τὴν διόλυση τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς ποὺ θὰ ἐπερχόταν, ἂν μερικὲς χῶρες προχωροῦσαν σέ μονομερεῖς κλεισίμο τῶν συνόρων τους, ἰδιαίτερη προσοχὴ θὰ πρέπει νὰ δοθεῖ στὶς προσπάθειες ἀναδιαρθρώσεως τῆς παραγωγῆς σὲ κοινοτικὸ ἐπίπεδο.

Παιρόλο, λοιπόν, ποὺ ἡ κρίση στὸν τομέα τῶν κλωστοϋφαντουργικῶν καὶ τῶν ἑτοίμων ἐνδυμάτων δείχνει πὼς εἶναι ξεκίνημα μιᾶς νέας φάσεως στὴν πορεία πρὸς τὴν εὐρωπαϊκὴ ἑνοποίηση, θὰ πρέπει νὰ παρατήσει κανεὶς πὼς δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἀνακύπτει τέτοιο πρόβλημα. Ὅλοι γνωρίζουν πὼς ἡ κοινὴ ἀγροτικὴ πολιτικὴ δὲν ἀντέχει στὴν σημερινὴ κατάσταση τῶν ἀντινομικῶν οἰκονομικῶν καὶ νομισματικῶν μέτρων τῶν διαφόρων κρατῶν. Γιὰ νὰ διατηρηθεῖ μιακροπρόβασμα ἡ τελωνειακὴ ἕνωση, θὰ πρέπει νὰ συντονισθοῦν οἱ κρατικὲς ἀπόψεις σπὰ θέματα ἀνταγωνισμοῦ, περιφερειακῆς πολιτικῆς, γενικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Καὶ δὲν εἶναι λογικὸ νὰ παραβλέπουμε ὅτι, ἂν μέχρι τώρα δὲν ἔχει σημειωθεῖ σοβαρὸ ἀτύχημα στὴν πορεία τῆς Εὐρώπης, αὐτὸ βασικὰ ὀφείλεται ὅτι οἱ σοβαρὲς κρίσεις ὑπῆρξαν σχετικὰ σπάνιες.

ΕΝΑ ΑΛΑΝΘΑΣΤΟ ΧΡΟΝΟΜΕΤΡΟ

Μιὰ μικρὴ ὁμάδια ἠλεκτρονικῶν μηχανικῶν στὴ Βρεταννία κατασκεύασε τὸ πρῶτο, ὅπως πιστεύεται, στὸν κόσμο ἀριθμολογικὸ χρονόμετρο ἀπὸ χαλαζία (κουάρτς). Θὰ ἔχῃ μεγάλη ἀκρίβεια χάνοντας μόνο ἕνα λεπτὸ

ΑΥΞΗΣΗ ΤΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Συνέχεια ἀπὸ σελ. 1.

κείνη ποὺ σημειώθηκε στὰ 10 προηγούμενα χρόνια καὶ ποὺ ἦταν: + 11% ἀπὸ τὸ 1960 μέχρι τὸ 1965, καὶ + 10% ἀπὸ τὸ 1965 ὡς τὸ 1970. Ἡ σύγκριση ὅμως μὲ τὶς δαπάνες πρὸ τοῦ 1970 ἔχει μόνο σχετικὴ σημασία, γιατὶ ἀπὸ τότε οἱ ἐργαζόμενοι εἰσπράττουν τὴν ἀμοιβή τους σὲ περίπτωση ἀσθενείας των, πρᾶγμα ποὺ ἔχει ἀπαλλάξει τὸ σύστημα ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως τῆς ἀσθενείας ἀπὸ ἕνα σημαντικὸ τμῆμα τῶν πληρωμῶν γιὰ ἀποζημιώσεις σὲ ἡμερομίσθια καὶ μισθούς. Ἔτσι, ἂν γίνη σύγκριση τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τῶν δαπανῶν, ὕστερα ἀπὸ ἐξαίρεση τῶν ἀποζημιώσεων γιὰ ἡμερομίσθια καὶ μισθοὺς καὶ γιὰ τὶς παραπάνω 2 πρῶτες πενταετίες 1960—1965 καὶ 1965—1970, τότε ἡ τάση τῆς αὐξήσεως τῶν δαπανῶν γιὰ τὴν ἀσθένεια, χωρὶς χρηματικὲς παροχές, εἶναι ἀκόμη σαφέστερη: + 12% ἀπὸ τὸ 1960—1965, + 14% ἀπὸ τὸ 1965—1970 καὶ + 20% ἀπὸ τὸ 1970—1975.

Τὸ πρόβλημα ποὺ δημιουργεῖται ἀπὸ τὴν ἀδιάκοπη αὔξηση τῶν δαπανῶν αὐτῶν, διαφαίνεται καθαρὰ στὸν πίνακα ποὺ ἀκολουθεῖ, στὸν ὁποῖο συγκρίνεται ἡ ἐξέλιξη τῶν δαπανῶν ἀσφαλίσεως τῆς ἀσθενείας μὲ τὴν ἐξέλιξη ὡρισμένων συνολικῶν οἰκονομικῶν μεγεθῶν ὅπως τὸ ἀκαθάριστο ἐθνικὸ προϊὸν καὶ ὁ συνολικὸς ὄγκος τῶν ἡμερομισθίων καὶ μισθῶν. Ὡστόσο μιὰ σωστὴ σύγκριση θὰ πρέπει νὰ λάβει ὑπ' ὄψη ὅτι ἡ ἀσφάλιση κατὰ τῆς ἀσθενείας δὲν χρηματοδοτεῖται ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τοὺς μισθωτοὺς καὶ ἀκόμη ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀσφαλισμένων ἔχει καὶ αὐτὸς αὐξηθεῖ προοδευτικά.

Χρόνος	ἀκαθάριστο ἐθνικὸ προϊὸν δισεκ. DM	ἐτήσιος ρυθμὸς αὐξήσεως %	σύνολο μισθῶν δισεκ. DM	ἐτήσιος ρυθμὸς αὐξήσεως %	δαπάνες ἀσφαλίσεως ὑγείας δισεκ. DM	ἐτήσιος ρυθμὸς αὐξήσεως %
1960	302,30	8,8	124,54	10,3	8,97	10,7
1965	460,40	8,3	203,13	8,6	14,91	9,8
1970	685,60	8,7	306,40	9,4	23,85	19,6
1975	1.040,40	8,7	479,60	9,4	58,37	19,6

Ἡ σύγκριση τῶν ἀριθμητικῶν δεδομένων τοῦ πίνακος δείχνει ὅτι ἡ ἐξέλιξη αὐτὴ θὰ πρέπει νὰ ἀναχαιτισθεῖ γιατὶ ὑπάρχει κίνδυνος νὰ δημιουργηθοῦν ἀνυπόφορες πιέσεις στὴ χρησιμοποίηση τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Γιὰ τὶς ἐνδιαφερόμενες ὁμάδες, ὅπως καὶ γιὰ τοὺς πολιτικούς, τὸ θέμα σήμερα δὲν εἶναι νὰ ξέρουν «ἀν» πρέπει νὰ γίνει κάτι, ἀλλὰ «πῶς» πρέπει νὰ γίνει αὐτὸ τὸ κάτι. Μπορεῖ βέβαια ἡ αὔξηση τῶν δαπανῶν ποὺ ἔλαβε χώρα τὰ τελευταῖα πέντε χρόνια νὰ ὀφείλεται κατὰ ἕνα σημαντικὸ μέρος στὶς ἐπιπτώσεις ὡρισμένων νόμων (νόμος γιὰ τὴν τροποποίηση τῆς χρηματοδοτήσεως τῶν νοσοκομείων καὶ νόμος γιὰ τὶς ὀδοντικὲς ἐργασίες). Στὴν οὐσία ὅμως ὅλοι σχεδὸν οἱ λογαριασμοὶ δαπανῶν ὑγείας ἔχουν αὐξηθεῖ ἐντελῶς δυσανάλογα σὲ σχέση μὲ τὴ συνολικὴ αὔξηση τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Η ΕΞΩΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ. Οἱ δαπάνες γιὰ τὴν ἐξωνοσοκομειακὴ περίθαλψη ἔχουν διπλασιασθεῖ ἀπὸ τὸ 1970 ὡς τὸ 1975. Ἐξ ἄλλου, οἱ γιατροὶ ποὺ εἶναι διορισμένοι στὰ Ταμεῖα ἀπορροφῶνται, ὅλο καὶ περισσότερο, ἀπὸ τὴν προληπτικὴ ὑγιεινή. Καὶ οἱ λίγοι ποὺ συνετέλεσαν στὴ σημαντικὴ αὔξηση τοῦ κύκλου ἐργασιῶν τῶν γιατρῶν τῶν διαφόρων Ταμείων εἶναι:

— ἡ συστηματικὴ ἰατρικὴ ἔρευνα ποὺ ἐπιβάλλει ἡ νομοθεσία.
— οἱ περισσότεροι δικαιοῦχοι ἀσφαλιστικῶν παροχῶν.
— οἱ αὐξανόμενες παροχὲς στὸν κάθε δικαιοῦχο των
— ἡ μεγαλύτερη ἀμοιβὴ τῶν γιατρῶν γιὰ τὶς πιὸ δύσκολες ἐπεμβάσεις
— ἡ αὔξηση τῆς ἰατρικῆς ἀμοιβῆς σὰν ἀποτέλεσμα τῆς διαρκοῦς προσαρμογῆς τῶν ἀσφαλιστικῶν παροχῶν ποὺ γίνεται μὲ τὶς συμβάσεις ποὺ καταρτίζουν τὰ ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα μὲ τοὺς συλλόγους τῶν γιατρῶν.

Οἱ στατιστικὲς δὲν ἀναφέρονται λεπτομερῶς στὴν ἐπίδραση τοῦ κάθε λόγου ἀπὸ τοὺς παραπάνω στὴ συνολικὴ ἐξέλιξη. Ὑπολογίζεται ὅμως ὅτι γιὰ τὴν περίοδο 1960—1973 ὁ κάθε γιατρὸς ταμείου διπλασίασε τὶς ἐξωνοσοκομειακὲς του ἐπισκέψεις. Καὶ ἀφοῦ καὶ οἱ ἀμοιβὲς γιὰ τὴν κάθε μιὰ ἐπίσκεψη ἔχουν διπλασιασθεῖ, οἱ δαπάνες γιὰ τὶς τρέχουσες θεραπεῖες ἔχουν προφανῶς τετραπλασιασθεῖ μέσα στὰ 13 αὐτὰ χρόνια γιὰ τὸν κάθε γιατρό.

Ἡ νοσοκομειακὴ περίθαλψη καλύπτει πλέον ἀπὸ τὸ 1)3 στὰ 34,52 δισεκατομμύρια γερμανικὰ μάρκα (58,37 — 23,85), ποὺ ἀναγκάσθηκε νὰ πληρώσει παραπάνω ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀσφάλιση ἀσθενείας γιὰ τὴν περίοδο 1970—1975. Πραγματικά, στὰ 5 αὐτὰ χρόνια τριπλασιάσθηκαν οἱ δαπάνες γιὰ νοσοκομειακὴ περίθαλψη, πρᾶγμα ποὺ ἀντιστοιχεῖ σὲ ἕνα μέσο ἐτήσιο ρυθμὸ αὐξήσεως κατὰ 25%. Καὶ ἡ αὔξηση αὐτὴ ὀφείλεται κυρίως στὴν αὔξηση τῆς τιμῆς τῶν νοσηλείων. Παράλληλα, μὲ τὶς τρέχουσες αὐξήσεις, μιὰ ἰδιαίτερη ἰσχυρὴ ἐπίπτωση εἶναι ἡ τροποποίηση τῆς νομοθεσίας γιὰ τὴ χρηματοδότηση τῶν νοσοκομείων. Ἄλλωστε καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν περιθάλψεως, ποὺ πληρώνονται, αὐξήθηκε μὲ μέσο ἐτήσιο ρυθμό, ποὺ εἶναι σημαντικός. Ἐνῶ, ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια, ἡ παραμονὴ τοῦ κάθε ἀσθενοῦς στὸ νοσοκομεῖο, συντομεύεται, ἐντελῶς ἀντίθετα ἡ συνολικὴ εἰσαγωγὴ ἀσθενῶν στὰ νοσοκομεῖα αὐξάνεται, δηλαδὴ οἱ ἀσφαλισμένοι μπορεῖ νὰ μένουν ὅλο καὶ λιγώτερο στὸ νοσοκομεῖο, εἰσάγονται ὅμως σ' αὐτὰ συχνότερα. Ἡ ἐξέλιξη αὐτὴ ἐνδέχεται νὰ σημαίνει μιὰ πραγματικὴ ἀνάγκη γιὰ ἕνα εἶδος νοσηλείας μὲ σύντομη διάρκεια. Τὸ συμπέρασμα αὐτὸ βγαίνει καὶ ἀπὸ τὶς συγκρίσεις σὲ διεθνῆ κλίμακα. Θὰ μποροῦσε ὡστόσο νὰ συμπεράνουμε ὅτι ἡ πλεονάζουσα δυναμικότητα τῶν νοσοκομείων ἀσκεῖ μιὰ κάποια ἔλξη τῶν ἀσθενῶν. Δὲν διαθέτουμε ὅμως τόσες πληροφορίες ποὺ νὰ μᾶς διευκολύνουν τὴν ἐκλογὴ ἀνάμεσα στὶς 2 αὐτὲς ὑποθέσεις.

Η ΑΥΞΗΣΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΦΑΡΜΑΚΩΝ. Μετὰ τὴν ἰατρικὴ καὶ τὴ νοσοκομειακὴ περίθαλψη, οἱ δαπάνες γιὰ «φάρμακα πωλούμενα σὲ φαρμακεῖα» παίρνουν τὴν τρίτη θέση, κατὰ σειρὰ σημασίας, στὶς δαπάνες τοῦ συστήματος ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως τῆς ἀσθενείας. Πρόκειται, γιὰ δαπάνες σὲ φάρμακα, ποὺ παρέχονται στὰ πλαίσια τῆς ἐξωνοσοκομειακῆς περιθάλψεως. Καὶ τοῦτο γιατὶ τὰ φάρμακα ποὺ παρέχονται στὰ νοσοκομεῖα περιλαμβάνονται στὶς δαπάνες τῆς νοσοκομειακῆς περιθάλψεως. Ἔτσι τὸ ἐτήσιο κόστος τῶν φαρμάκων, ποὺ ἀγοράζονται ἀπὸ φαρμακεῖα ἔφθασε, τὸ 1975, τὰ 390 μάρκα κατὰ δικαιοῦχο στὸ πλαίσιο τοῦ Ταμείου Συντάξεων καὶ περίπου τὰ 6.105 μάρκα, κατὰ δικαιοῦχο στὸ σύνολο τῶν ἀσφαλισμένων. Δυστυχῶς οἱ στατιστικὲς δὲν δείχνουν ἂν ἡ αὔξηση αὐτοῦ τοῦ τύπου τῶν δαπανῶν, ὀφείλεται σὲ αὔξηση τῆς ποσότητος τῶν φαρμάκων ποὺ καταναλίσκονται ἢ σὲ αὔξηση τῆς τιμῆς των. Χωρὶς ἀμφιβολία ὅμως οἱ ὑψώσεις τῶν τιμῶν ἔχουν ἀσκήσει σημαντικὴ ἐπίδραση στὴν αὔξηση τῶν δαπανῶν γιὰ φάρμακα, γιατὶ εἶναι δύσκολη ἡ ἔκδοχὴ ὅτι, λόγου χάρη, ἀπὸ τὸ 1965 ἡ κατανάλωση φαρμάκων ἀπὸ τοὺς ἀσφαλισμένους τοῦ Ταμείου Συντάξεων αὐξήθηκε κατὰ 14% ἢ 15% κάθε χρόνο. Ἀκόμη, ἡ πρόοδος τῆς φαρμακολογίας δὲν μπορεῖ νὰ δικαιολογήσει ἕνα τέτοιο ρυθμὸ αὐξήσεως τῶν δαπανῶν γιὰ φάρμακα.

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΗ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ. Πολλὲς ὑποθέσεις μπορεῖ νὰ γίνουν, ἀλλὰ λίγες οὐσιαστικὲς πληροφορίες ὑπάρχουν, γύρω ἀπὸ τὰ αἴτια τῆς ἐξελίξεως αὐτῆς σὲ σχέση μὲ τὸ κόστος ἀσθενείας. Ἀνάλογα μὲ τὴν ἄποψη ποὺ υἱοθετεῖται, τὰ αἴτια ἀποδίδονταν, (α) στὴ βελτίωση τῆς ἰατρικῆς σὲ ποιότητα ἢ στὴν ἐπιθυμία τῶν γιατρῶν νὰ εἰσπράττουν ἀδικαιολόγητα μεγαλύτερες ἀμοιβές, (β) στὴ στρατηγικὴ πωλήσεως ποὺ ἐφαρμόζουν οἱ φαρμακοβιομηχανίες σὲ μιὰ ἀγορὰ μονοπωλιακῆς δομῆς, (γ) στὴν πλεονάζουσα δυναμικότητα τῶν νοσοκομείων, (δ) στὴν «γενναιοδωρία» ποὺ δείχνουν οἱ νομοθέτες καὶ ἡ νομολογία ἀπέναντι στοὺς δικαιούχους καὶ (ε) στὴν ἀπαιτητικὴ καὶ ἐγωϊστικὴ συμπεριφορὰ τῶν ἀσφαλισμένων.

Ἡ αὔξηση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀσφαλισμένων (+ 20% ἀπὸ τὸ 1960 μέχρι τὸ 1975) δικαιολογεῖ πολὺ λίγο τὴν αὔξηση τοῦ συνόλου τῶν δαπανῶν (+ 550%), ἀποτελεῖ ὅμως μιὰ ἀπὸ τὶς αἰτίες τῆς ἀποκλίσεως ποὺ παρουσιάζεται ἀνάμεσα στὸ σύνολο τῶν ἀσφαλισμένων καὶ στοὺς συνταξιούχους. Ὁ ὑψηλότερος ρυθμὸς αὐξήσεως τῶν δικαιούχων τοῦ Ταμείου Συντάξεων, ὁδηγεῖ στὴ σκέψη ὅτι ἐπῆλθε, γενικά, μιὰ αὔξηση τῶν δαπανῶν, ποὺ ὀφείλεται στὴν ἡλικία τῶν ἀσφαλισμένων. Εἶναι ὅμως δύσκολο νὰ ἐπαληθευθεῖ ἡ ὑπόθεση αὐτή, γιατὶ δὲν ὑπάρχουν διαθέσιμα στοιχεῖα γιὰ τὴν κατανομή, κατὰ ἡλικία, τοῦ συνόλου τῶν ἀσφαλισμένων στὸ Ταμεῖο Ἀσφαλίσεως Ὑγείας. Οἱ τμηματικὲς πληροφορίες, ποὺ παρέχονται ἀπὸ τὰ Ταμεῖα, δὲν συμπίπτουν μὲ τὰ δεδομένα τῆς ἀπογραφῆς ποὺ ἔχουν γίνει ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῶν Ὑποθέσεων. Οὔτε ἄλλωστε ὑπάρχει καμιὰ πληροφορία γιὰ τὴν κατανομὴ τῶν κινδύνων, κατὰ ἡλικία, γιὰ τὸ Ταμεῖο ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως ὑγείας. Ἁπλῶς ἔχει γίνει μία ἐκτίμηση τῆς διατάξεως τῶν ἀσφαλισμένων κατὰ ὁμάδες ἡλικίας γιὰ τὸ 1966 καὶ τὸ 1973. Ἀντίθετα ἀκόμη τὰ ἰδιωτικὰ Ταμεῖα ἀσφαλίσεως ὑγείας, ἔχουν σταθμίσει τὶς διαφορὲς ποὺ ἐμφανίζουν οἱ δεῖκτες κινδύνων κατὰ ἡλικία. Καὶ κατὰ τὶς 2 αὐτὲς πηγές, δὲν φαίνεται καὶ πολὺ πιθανὸ νὰ αὐξηθοῦν αἰσθητὰ οἱ συνολικὲς δαπάνες ἐξ αἰτίας τῶν ἀσφαλισμένων. Ἀπὸ τὸ 1966 ὡς τὸ 1973 ἡ πάροδος τῆς ἡλικίας δὲν μποροῦσε νὰ προκαλέσει μιὰ ἐτήσια αὔξηση μέχρι 2% γιὰ τὴν ἐξωνοσοκομειακὴ περίθαλψη, περιλαμβανομένων καὶ τῶν φαρμάκων καὶ μέχρι 3% γιὰ τὸν ἀριθμὸ τῶν ἡμερῶν σὲ νοσοκομεῖα. Αὐτοὶ οἱ ἀριθμοί, ἐκπληκτικοὶ φαινομενικά, ἐξηγοῦνται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἂν ὁ ἀριθμὸς τῶν συνταξιούχων ἔχει αὐξηθεῖ σημαντικά: ἔχει ὅμως σαφῶς ἐλαττωθεῖ ὁ ἀριθμὸς τῶν συμβεβλημένων μελῶν ἄνω τῶν 55 χρόνων καὶ τῶν συνασφαλισμένων συγγενῶν τους. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ ὀφείλεται μερικῶς στὸ ὅτι οἱ ὁμάδες τῆς ἡλικίας αὐτῆς, ἔχουν ἰδιαίτερα πληγεῖ ἀπὸ τὶς συνέπειες τῶν ἀπωλειῶν ποὺ εἶχε ὁ πόλεμος. Τὸ φαινόμενο ἐξηγεῖται, μερικῶς ἐπίσης, ἀπὸ τὴν ἀναμόρφωση ποὺ ἔγινε τὸ 1968 στὸ Ταμεῖο Συντάξεων, ἡ ὁποία ἐπέτρεψε σὲ πολλοὺς ἀσφαλισμένους νὰ ἐνταχθοῦν σ' αὐτὸ τὸ Ταμεῖο.

Γιὰ τὴν θνησιμότητα δὲν ὑπάρχουν στατιστικὰ στοιχεῖα, δὲν εἶναι γνωστὸ γιὰ κάθε κοινωνικὴ κατηγορία ἂν ὅσοι ἀνήκουν σ' αὐτὴ πηγαίνουν συχνότερα στὸ γιατρὸ ἀπὸ ὅσα παλαιότερα. Ἀκόμη, ποὺ εἶναι ἄγνωστο ποιὰ ἐπιρροὴ μπόρεσε νὰ ἔχει ἡ αὔξηση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰδικοτήτων στὸ σύνολο τῶν ἀμοιβῶν γιὰ τὴν ἰατρικὴ ἐξωνοσοκομειακὴ περίθαλψη. Δὲν ἔχουν γίνει ἔρευνες ποὺ νὰ δείχνουν ἂν ἡ μείωση τῶν ἐπισκέψεων γιατρῶν «κατ' οἶκον» μπορεῖ νὰ συσχετισθεῖ μὲ τὴν αὔξηση τῶν εἰσαγωγῶν σὲ νοσοκομεῖα.

Εἶναι πολλὰ τὰ ἐρωτήματα ποὺ μένουν ἀναπάντητα ἀπὸ τὴν ἔλλειψη κοινωνικοϊατρικῶν πληροφοριῶν καὶ στατιστικῶν, ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὴν ὑγεία. Τὸ γεγονὸς ὅτι παρόμοια κενὰ ὑπάρχουν ἀκόμη καὶ σήμερα, ἀποδεικνύει ἀρκετά, γιατὶ μέχρι τελευταῖα, οὔτε οἱ δημόσιες ἀρχὲς οὔτε ὁ ἰδιωτικὸς τομέας ἀσχολήθηκαν σοβαρὰ μὲ τὴν ἀποδοτικότητα τῶν ὑπηρεσιῶν ὑγείας ἢ μ ἐτὴν ἱκανότητά τους νὰ ἐκπληρώσουν τὴν ἀποστολή τους. Τὸ στατιστικὸ ὑλικὸ ποὺ ὑπάρχει, παραμένει συχνὰ ἀνεκμετάλλευτο, ἐνῶ ἂν εἶχε χρησιμοποιηθεῖ κατάλληλα, θὰ βοηθοῦσε νὰ γίνει μιὰ καλύτερη ἐκτίμηση καὶ μιὰ μεγαλύτερη προσέγγιση τῶν αἰτίων αὐξήσεως τῶν δαπανῶν περιθάλψεως τῆς ὑγείας.

Ο ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΥΞΗΣΗ ΤΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ. Στὸν τομέα τῆς ὑγείας δὲν ὑπάρχουν ρυθμιστικοὶ μηχανισμοί, κατάλληλοι νὰ ἐναρμονίσουν τὴν προσφορὰ παροχῶν ἀσθενείας μὲ τὶς ἀνάγκες τοῦ κοινοῦ καὶ μάλιστα κατὰ τρόπο οἰκονομικό. Καὶ σ' αὐτὸν τὸν τομέα δὲν μποροῦν προφανῶς, νὰ χρησιμοποιηθοῦν οἱ ἀρχὲς καὶ οἱ μέθοδοι τῆς οἰκονομίας τῆς ἀγορᾶς. Λόγου χάρη, εἶναι ἀδύνατον — ὅταν πρόκειται γιὰ τὴν ὑγεία, νὰ ἀποκλεισθεῖ ἕνα μέρος τῶν ἐνδιαφερομένων μὲ μιὰ πολιτικὴ ὑψηλῶν τιμῶν. Ἐξ ἄλλου ὁ ἀνταγωνισμὸς εἶναι δύσκολο νὰ πραγματοποιηθεῖ στὸ ἐπίπεδο τῆς προσφορᾶς, ἐπειδὴ εἶναι ἀνεπαρκὴς ἡ πληροφόρηση τῶν καταναλωτῶν. Καὶ μὲ μιὰ τέτοια κατάσταση, γιὰ μιὰ κάποια διευθέτηση, δὲν μένουν παρὰ 2 ἐναλλακτικὲς λύσεις: ἢ νὰ καθορίσει τὸ κράτος τὶς ποσότητες καὶ τὶς τιμὲς ἢ ὁ καθορισμὸς αὐτὸς νὰ γίνεται μὲ διαπραγματεύσεις ἀνάμεσα στὶς διάφορες ὁμάδες τῶν ἐνδιαφερομένων. Προφανῶς ἡ δεύτερη λύση ταιριάζει καλύτερα στὸν τόπο τῆς κοινωνίας μας.

Ἔτσι πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτὴ ἔχουν ἀναληφθεῖ ὡς τώρα πολλὲς πρωτοβουλίες. Λόγου χάρη, οἱ τιμὲς τῶν ἰατρικῶν ἐξωνοσοκομειακῶν ἀμοιβῶν, ἀποτελοῦν ἀντικείμενο συμφωνιῶν μεταξὺ Ταμείων ἀσφαλίσεως ἀσθενείας καὶ ἰατρικῶν συλλόγων. Ἀλλὰ μέχρι σήμερα δὲν ἔχει γίνει καμιὰ συζήτηση γιὰ συμφωνία πάνω στὸν ὄγκο τῶν παροχῶν, παρὰ τὰ πολλὰ ἄτοπα ποὺ σημειώθηκαν τὸ 1975. Οἱ γιατροὶ τῶν Ταμείων αὔξησαν σημαντικὰ τὸν κύκλο τῶν ἐργασιῶν τους μὲ ἕνα ἀσυνήθιστο πολλαπλασιασμὸ τῶν ἐπισκέψεών τους. Ἔτσι, ἀντὶ αὐξήσεως κατὰ 8% ποὺ προέβλεπαν τὰ Ταμεῖα, ὁ ρυθμὸς αὐξήσεως τῶν δαπανῶν γιὰ τὴν ἐξωνοσοκομειακὴ περίθαλψη, τὸ 1975, ξεπέρασε τὶς δαπάνες ποὺ πραγματοποιήκαν τὸν προηγούμενο χρόνο κατὰ 12%.

Ὅσον ἀφορᾶ τὰ νοσοκομεῖα ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου γιὰ τὴ χρηματοδότησή τους καὶ τὸν προγραμματισμὸ τῶν ἐπενδύσεων, συγχωρεῖ τὴν διαπίστωση ὅτι βρισκόμαστε στὰ πρόθυρα τοῦ ὑποχρεωτικοῦ καθορισμοῦ τῶν ἀσφαλιστικῶν παροχῶν ἀπὸ τὸ κράτος. Μὲ τὸν ὑποχρεωτικὸ καθορισμὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κρεβατιῶν, μπαίνει ἕνας φραγμὸς στὴν ἐπέκταση τῶν νοσοκομειακῶν ἀσφαλιστικῶν παροχῶν κατὰ ἡμέρα. Ἀκόμη, μπορεῖ νὰ ἀσκηθεῖ κάποια ἐπιρροὴ στὴν κατανομὴ τῶν παροχῶν αὐτῶν, μὲ τὸν προγραμματισμὸ τῶν δαπανῶν ἐξοπλισμοῦ τοῦ κάθε νοσοκομείου. Τὰ ταμεῖα ἀσφαλίσεως ὑγείας περιλαμβάνονται καὶ αὐτὰ στὸν προγραμματισμό, ἀλλ' αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ἔχουν καὶ δικαίωμα στὴ συνδιαχείριση, παρ' ὅλο ποὺ εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ χρηματοδοτοῦν τὸ κόστος ἐκμεταλλεύσεως τῶν νοσοκομείων, μὲ τὴν πληρωμὴ τῶν ἡμερῶν παραμονῆς τῶν ἀσθενῶν καὶ μὲ τὴν συνεισφορὰ ποὺ καταβάλλουν γιὰ τὴ συντήρησή τους. Στὸ ἑξῆς οἱ τιμὲς τῶν νοσηλείων θὰ καθορίζονται μὲ τρόπο ὥστε νὰ καλύπτονται οἱ δαπάνες συντηρήσεως τῶν νοσοκομείων ποὺ θὰ λειτουργοῦν πλέον σὰν ἐπιχειρήσεις. Καὶ ὁ καθορισμός τους γίνεται, γιὰ τὴν ὥρα, μὲ μιὰ περιορισμένη συμφωνία καὶ μὲ βάση ὑπολογισμοῦ τὸ ὕψος τῶν ἐτησίων δαπανῶν. Ἡ μέθοδος αὐτὴ ὅμως δὲν παρέχει καμιὰ πληροφορία γιὰ τὴν ἀποδοτικότητα τοῦ νοσοκομείου. Καὶ ἀφοῦ λείπουν τὰ δεδομένα γιὰ τὴν ἐκτίμηση τῆς ἀποδοτικότητος καὶ ἀφοῦ τὰ λογικὰ στοιχεῖα καὶ οἱ ὑπολογισμοὶ τοῦ κόστους εἶναι ἀκόμη τελείως ἀνεπαρκῆ, τὰ Ταμεῖα ἀσφαλίσεως ἀσθενείας ἔχουν μικρὸ περιθώριο γιὰ διαπραγματεύσεις σ' αὐτὸν τὸν τομέα.

Ὅσο γιὰ τὰ φάρμακα, θὰ ἐπιχειρηθεῖ μιὰ πρώτη προσπάθεια νὰ τεθεῖ ἕνας φραγμὸς στὶς δαπάνες. Πρόκειται γιὰ ἕνα παιγνίδι στοὺς μηχανισμοὺς τῆς ἀγορᾶς. Μὲ μιὰ καλύτερη πληροφόρηση γιὰ τὴν ποιότητα, τὴν ἀποτελεσματικότητα καὶ τὶς τιμὲς τῶν φαρμάκων ἐπιζητεῖται ἡ ἐπίτευξη ἑνὸς ἐντονώτερου ἀνταγωνισμοῦ ἀνάμεσα στὶς φαρμακευτικὲς ἐπιχειρήσεις. Θὰ πρέπει ὅμως νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψη καὶ οἱ διάφορες ἰδιομορφίες καὶ ἰδιοτυπίες ὡς πρὸς τὸν τομέα τῆς δημόσιας ὑγείας. Ἐκεῖνοι ποὺ ζητοῦν δὲν εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ πληρώνουν. Ἐκεῖνος, πού, στὴν οὐσία, καθορίζει τὴ ζήτηση, ὁ γιατρὸς δηλαδή, καὶ ἐκεῖνας ποὺ χρησιμοποιεῖ τὰ φάρμακα, ὁ ἀσθενής, δὲν ἔχουν κανένα ἰδιαίτερο λόγο νὰ συγκρίνουν τὶς τιμές. Σημαίνει τοῦτο ὅτι ἡ πληροφόρηση δὲν μπορεῖ ἀπὸ μόνη της νὰ συγκρατήσει τὶς ἀνατιμήσεις, ὅτι ἡ πληροφόρηση δὲν εἶναι παρὰ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀναγκαίους ὅρους καὶ ὅτι θὰ πρέπει νὰ ἐνισχυθεῖ καὶ μὲ ἄλλα μέτρα.

ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΑ ΣΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ. Οἱ ἀποφάσεις ποὺ ἀφοροῦν στὶς δομὲς λαμβάνονται ἀπὸ διαφορετικοὺς φορεῖς, σὲ διάφορα στάδια, χωρὶς ἐπαρκῆ συνεργασία μεταξύ των.

Ἡ δομὴ τῶν νοσοκομειακῶν ὑπηρεσιῶν καθορίζεται σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους ποὺ ἰσχύουν σὲ κάθε ὁμοσπονδιακὴ περιοχή. Πρὶν ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου γιὰ τὴ χρηματοδότηση τῶν νοσοκομείων, ἴσχυαν εἰδικὲς διατάξεις γιὰ κάθε νοσοκομεῖο.

Ἡ ἐξωνοσοκομειακὴ ἰατρικὴ περίθαλψη διακανονίζεται, κατὰ ἐπιτακτικὸ τρόπο, ἀπὸ τὶς συμφωνίες ποὺ ἀφοροῦν τοὺς γιατροὺς καὶ τὰ Ταμεῖα μὲ τὰ ὁποῖα ἔχουν συμβληθεῖ. Ἡ ρύθμιση, συνεπῶς, γίνεται σὲ ὁμοσπονδιακὸ ἐπίπεδο. Ἐξ ἄλλου, μόνος του ὁ γιατρὸς ἀποφασίζει γιὰ τὸν τόπο ποὺ θὰ ἐγκατασταθεῖ καὶ γιὰ τὸν ἐξοπλισμὸ τοῦ ἰατρείου του.

Τὰ φάρμακα ἐλέγχονται ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Δημοσίας Ὑγείας κατὰ πόσο εἶναι ἀβλαβῆ, ἐνῶ γιὰ τὸν καθορισμὸ τῶν τιμῶν τους εἶναι ἁρμόδιο τὸ Ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν. Ἡ φαρμακοβιομηχανία, πάλι, ἀποφασίζει μόνη της καὶ γιὰ τὰ νέα παρασκευάσματα ποὺ εἰσάγονται στὴν ἀγορά, καὶ γιὰ τὰ φάρμακα ποὺ πρέπει ν' ἀποσυρθοῦν ἀπὸ τὴν κυκλοφορία καὶ γιὰ τὶς τιμὲς τῶν φαρμάκων. Ὅμως ἡ κατανάλωση τῶν φαρμάκων καθορίζεται ἀπὸ τοὺς γιατρούς.

Μὲ τόσο πολύπλοκα δεδομένα καὶ κάτω ἀπὸ τέτοιες συνθῆκες εἶναι ἐξαιρετικὰ δύσκολο νὰ λειτουργήσει μιὰ ὑπηρεσία ὑγείας πού:

— Θὰ εἶναι ἀνταγωνιστική
— Θὰ προσφέρει σ' ὅλους τοὺς πολίτες μιὰ ἴση δυνατότητα νὰ ἐπωφεληθοῦν ἀπ' αὐτή.
— Θὰ ἔχει οἰκονομικὴ διαχείριση χωρὶς σπατάλες.
— Θὰ εἶναι οἰκονομικῶς ἀνεκτὴ στὰ πλαίσια τῶν οἰκονομικοκοινωνικῶν σχέσεων ποὺ ἰσχύουν.

Οἱ προσπάθειες ποὺ γίνονται γιὰ νὰ ἐπιτευχθοῦν αὐτοὶ οἱ ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ ὁδήγησαν δὲ πολλὲς πρακτικὲς καὶ πολιτικὲς δυσχέρειες, γιατὶ οἱ ἐπιδιώξεις αὐτὲς δὲν μποροῦν νὰ ἐπιτευχθοῦν ἀνεξάρτητα οἱ μὲν ἀπὸ τὶς δέ. Δὲν ἔχουν κἂν καθορισθεῖ τὰ κριτήρια μὲ τὰ ὁποῖα θὰ μποροῦσαν νὰ προσδιορισθοῦν οἱ ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ γιὰ νὰ μποροῦν νὰ γίνουν ὕστερα συγκρίσεις ἀνάμεσα σ' αὐτὸ ποὺ ὑπάρχει καὶ σ' αὐτὸ ποὺ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχει. Ὁ νόμος γιὰ τὴ χρηματοδότηση τῶν νοσοκομείων ἀποτελεῖ, στὸ ἐπίπεδο αὐτό, σημαντικὴ πρόοδο, γιατὶ ἀναγκάζει τὶς ὁμοσπονδιακὲς κυβερνήσεις νὰ προγραμματίζουν τὶς ἀνάγκες τῶν νοσοκομείων καὶ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο νὰ ἐπιλέγουν τὰ σχετικὰ κριτήρια. Καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ τοῦ νόμου προσδιορίζει 3 σημαντικὲς τάσεις γιὰ τὴ μελλοντικὴ ἀνάπτυξη τῶν ὑπηρεσιῶν ὑγείας:

— δημιουργεῖται μιὰ ὁλοένα εὐρύτερη σύμπτωση ἀποφάσεων γύρω ἀπὸ τὴν ἰδέα ὅτι ἡ δομὴ τῶν ὑπηρεσιῶν ὑγείας, θὰ πρέπει νὰ ἀνταποκρίνεται σὲ ἀντικειμενικοὺς σκοπούς, πιὸ ὁμοιογενεῖς ἀπ' ὅτι στὸ παρελθόν.
— Ὁ καθορισμὸς τῶν κριτηρίων καὶ τῶν γενικῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν θὰ πρέπει νὰ γίνεται ὕ

Ὕστερα ἀπό μακρόχρονη ἀναμονή

Η Ο.Β.Σ.Α. ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΩΝ ΚΙΝΗΤΡΩΝ

Ἀνακοίνωσις πρός τά Σωματεῖα

Ἡ Ὁμοσπονδία Βιοτεχνικῶν Σωματείων Ἀθηνῶν, ὕστερα ἀπό μακρόχρονη ἀναμονή, ἀναγκάζεται νά ἐπανέλθει στό περίπλοκο πρόβλημα τῶν ἀναπτυξιακῶν κινήτρων καί νά ἐπαναλάβει, ἀκόμα μιά φορά, τίς θέσεις της πάνω σ' αὐτό.

Οἱ λόγοι, ποὺ τὴν ἀναγκάζουν νὰ ἐπανέλθει σ' αὐτὸ τὸ πρόβλημα εἶναι:

α. Τὸ Μάρτη τοῦ 1975, ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, μὲ τὴν κατάθεση στὴ Βουλὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρονιᾶς ἐκείνης, εἶχε δηλώσει καὶ μάλιστα εἶχε δώσει ἔμφαση στὴ δήλωσή του, ὅτι πρώτη βασικὴ ἐπιδίωξη τῆς δημοσιονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως ἀποτελοῦσε ἡ ριζικὴ ἀναμόρφωση τῶν ἀναπτυξιακῶν κινήτρων, μὲ σκοπό: τὴ διατήρηση ὡρισμένων ἐξ αὐτῶν ἢ καὶ τὴν ἐνίσχυσή των, ὕστερα ὅμως ἀπὸ ἐπιλογὲς δραστηριοτήτων καὶ περιοχῶν καὶ τὴ κατάργηση ἐκείνων ποὺ δὲν ἔχουν ἢ ἔχουν δυσανάλογα μικρὴ ἀποτελεσματικότητα.

β. Τὸ Νοέμβρη τοῦ 1976, ὕστερα ἀπὸ 20 ὁλάκερους μῆνες, τὸ ΚΕΠΕ (Κέντρο Προγραμματισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν) περάτωσε σχετικὴ μελέτη του μὲ συγκεκριμένες προτάσεις γιὰ τὴν ἀναμόρφωση τῶν κινήτρων.

γ. Οἱ προτάσεις τοῦ ΚΕΠΕ, γύρω ἀπὸ τὴν ἀναμόρφωση τῶν κινήτρων, ἀπὸ τότε, καὶ πλησιάζει νὰ συμπληρωθεῖ χρόνος, ὑποβάλλονται σὲ κριτικὴ μελέτη ἀπὸ κλιμάκιο Ὑφυπουργῶν καὶ Γεν. Γραμματέων Ὑπουργείων.

Ἔτσι ὅμως ἡ ριζικὴ ἀναμόρφωση τῶν κινήτρων καθυστερεῖ ἐπικίνδυνα καὶ δὲν μπορεῖ νὰ προκαθορισθεῖ πόσο ἀκόμα θὰ καθυστερήσει.

Τὴν καθυστέρηση αὐτὴ κακίζει ἡ Ὁμοσπονδία μας. Τὴ βρίσκει ἐντελῶς ἀδικαιολόγητη ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνη γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ τόπου μας, γιατὶ κατὰ γενικὴ ἀντίληψη, τὸ δημοσιονομικὸ κόστος τῶν κινήτρων δὲν ἀντισταθμίζεται ἀπὸ ἀνάλογα ἀποτελέσματα, δὲν ἔχει τὴν ἀντίστοιχη ἀναπτυξιακὴ ἀπόδοση, σὲ ἐποχὴ μάλιστα, ποὺ γιὰ τὴν ἀνάπτυξή μας πιέζει φοβερὰ ἡ ἐπιδίωξη γιὰ ἄμεση ἔνταξη τῆς χώρας μας στὶς Εὐρωπαϊκὲς Κοινότητες. Καὶ γιὰ τὴν καθυστέρηση ἡ Ὁμοσπονδία μας διαμαρτύρεται, γιατὶ οἱ μικρομεσαῖες ἐπιχειρήσεις ἐξακολουθοῦν νὰ κρατοῦνται μακρυὰ ἀπὸ τὰ κίνητρα, ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι ξένες πρὸς αὐτά.

Οἱ θέσεις μας, τώρα, ἀπέναντι στὰ κίνητρα ἦσαν ἀπὸ τὸ 1961, ὅταν ἡ Συμφωνία τῶν Ἀθηνῶν συνέδεσε τὴ χώρα μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότητα, καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι, βασικά, οἱ παρακάτω:

1. Νὰ ὑπάρχουν ἢ καὶ νὰ θεσπίζονται νέα κίνητρα, ἀλλὰ νὰ ἰσχύουν ὕστερα ἀπὸ ἐπιλογὲς ἀναφερόμενες σὲ συγκεκριμένους κλάδους δραστηριότητος καὶ συγκεκριμένες περιοχές. Δηλαδή, σὲ κλάδους δραστηριότητος ποὺ ἔχουν ἀναπτυξιακὲς προοπτικὲς σὲ διεθνῶς ἀνταγωνιστικὴ βάση καὶ σὲ περιοχὲς ποὺ ἔχουν δυνατότητες ἀναπτύξεως ἢ γιατὶ εἶναι ἀκριτικές.

2. Τὰ κίνητρα νὰ ἰσχύουν, μὲ τὴν παραπάνω ἀξιολόγηση, γιὰ ὅλες τὶς ἐπιχειρήσεις, ἄσχετα ἀπὸ τὸ μέγεθός τους καὶ ὄχι, ὅπως μέχρι σήμερα, μόνο γιὰ τὶς μεγάλες ἢ καὶ γιὰ νεοϊδρυόμενες μεγάλες μονάδες. Καὶ τοῦτο γιατὶ τὸ ἀποδοτικό, τὸ ἄριστο μέγεθος τῶν ἐπιχειρήσεων, εἶναι πολλὲς φορὲς καὶ σὲ πολλὲς περιπτώσεις τὸ μικρομεσαῖο.

3. Νὰ ἁπλοποιηθεῖ τὸ ὅλο σύστημα τῶν κινήτρων, νὰ περιορισθοῦν τὰ κίνητρα στὰ ἀντικειμενικὰ ἀπαραίτητα καὶ λογικά τους ὅρια γιὰ νὰ μὴ καταλήγουν σὲ ἀνεπιθύμητη ἀναδιανομὴ εἰσοδήματος καὶ νὰ μὴ εἶναι μεταξύ τους ἀντιμαχόμενα, ὅπως συμβαίνει, ἀτυχῶς, μὲ πολλὰ ἀπὸ τὰ σημερινά. Καὶ τοῦτο, πρῶτον γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ περιορισθοῦν ἡ κοινωνικὴ θυσία καὶ ἡ ἀπώλεια ἐσόδων τοῦ δημοσίου, ποὺ εἶναι συνακόλουθα τῶν κινήτρων καὶ περισσότερο ὅταν ἡ νόμιμος φοροαποφυγὴ συνδυάζεται μὲ παράνομο φοροδιαφυγή, χωρὶς βέβαια νὰ ἐλαττωθεῖ ἡ ἀποτελεσματικότητά τους. Καὶ δὲν εἶναι ἀσήμαντη ἡ ἀπώλεια δημοσίων ἐσόδων, ἀφοῦ σὲ τρέχουσες τιμὲς γιὰ τὸ 1974 ὑπολογίσθηκε σὲ 15.255.000.000 δραχμές. Καὶ δεύτερο γιὰ νὰ μπορέσουν εὐκολώτερα τὰ κίνητρα νὰ γίνουν πιὸ διαφανῆ, ὥστε νὰ διευκολυνθεῖ ἡ ἐπιλογή τους.

Ἔτσι ὅμως ἡ ριζικὴ ἀναμόρφωση τῶν κινήτρων καθυστερεῖ ἐπικίνδυνα καὶ δὲν μπορεῖ νὰ προκαθορισθεῖ πόσο ἀκόμα θὰ καθυστερήσει.

Τὴν καθυστέρηση αὐτὴ κακίζει ἡ Ὁμοσπονδία μας. Τὴ βρίσκει ἐντελῶς ἀδικαιολόγητη ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνη γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ τόπου μας, γιατὶ κατὰ γενικὴ ἀντίληψη, τὸ δημοσιονομικὸ κόστος τῶν κινήτρων δὲν ἀντισταθμίζεται ἀπὸ ἀνάλογα ἀποτελέσματα, δὲν ἔχει τὴν ἀντίστοιχη ἀναπτυξιακὴ ἀπόδοση, σὲ ἐποχὴ μάλιστα, ποὺ γιὰ τὴν ἀνάπτυξή μας πιέζει φοβερὰ ἡ ἐπιδίωξη γιὰ ἄμεση ἔνταξη τῆς χώρας μας στὶς Εὐρωπαϊκὲς Κοινότητες. Καὶ γιὰ τὴν καθυστέρηση ἡ Ὁμοσπονδία μας διαμαρτύρεται, γιατὶ οἱ μικρομεσαῖες ἐπιχειρήσεις ἐξακολουθοῦν νὰ κρατοῦνται μακρυὰ ἀπὸ τὰ κίνητρα, ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι ξένες πρὸς αὐτά.

Οἱ θέσεις μας, τώρα, ἀπέναντι στὰ κίνητρα ἦσαν ἀπὸ τὸ 1961, ὅταν ἡ Συμφωνία τῶν Ἀθηνῶν συνέδεσε τὴ χώρα μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότητα, καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι, βασικά, οἱ παρακάτω:

1. Νὰ ὑπάρχουν ἢ καὶ νὰ θεσπίζονται νέα κίνητρα, ἀλλὰ νὰ ἰσχύουν ὕστερα ἀπὸ ἐπιλογὲς ἀναφερόμενες σὲ συγκεκριμένους κλάδους δραστηριότητος καὶ συγκεκριμένες περιοχές. Δηλαδή, σὲ κλάδους δραστηριότητος ποὺ ἔχουν ἀναπτυξιακὲς προοπτικὲς σὲ διεθνῶς ἀνταγωνιστικὴ βάση καὶ σὲ περιοχὲς ποὺ ἔχουν δυνατότητες ἀναπτύξεως ἢ γιατὶ εἶναι ἀκριτικές.

2. Τὰ κίνητρα νὰ ἰσχύουν, μὲ τὴν παραπάνω ἀξιολόγηση, γιὰ ὅλες τὶς ἐπιχειρήσεις, ἄσχετα ἀπὸ τὸ μέγεθός τους καὶ ὄχι, ὅπως μέχρι σήμερα, μόνο γιὰ τὶς μεγάλες ἢ καὶ γιὰ νεοϊδρυόμενες μεγάλες μονάδες. Καὶ τοῦτο γιατὶ τὸ ἀποδοτικό, τὸ ἄριστο μέγεθος τῶν ἐπιχειρήσεων, εἶναι πολλὲς φορὲς καὶ σὲ πολλὲς περιπτώσεις τὸ μικρομεσαῖο.

3. Νὰ ἁπλοποιηθεῖ τὸ ὅλο σύστημα τῶν κινήτρων, νὰ περιορισθοῦν τὰ κίνητρα στὰ ἀντικειμενικὰ ἀπαραίτητα καὶ λογικά τους ὅρια γιὰ νὰ μὴ καταλήγουν σὲ ἀνεπιθύμητη ἀναδιανομὴ εἰσοδήματος καὶ νὰ μὴ εἶναι μεταξύ τους ἀντιμαχόμενα, ὅπως συμβαίνει, ἀτυχῶς, μὲ πολλὰ ἀπὸ τὰ σημερινά. Καὶ τοῦτο, πρῶτον γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ περιορισθοῦν ἡ κοινωνικὴ θυσία καὶ ἡ ἀπώλεια ἐσόδων τοῦ δημοσίου, ποὺ εἶναι συνακόλουθα τῶν κινήτρων καὶ περισσότερο ὅταν ἡ νόμιμος φοροαποφυγὴ συνδυάζεται μὲ παράνομο φοροδιαφυγή, χωρὶς βέβαια νὰ ἐλαττωθεῖ ἡ ἀποτελεσματικότητά τους. Καὶ δὲν εἶναι ἀσήμαντη ἡ ἀπώλεια δημοσίων ἐσόδων, ἀφοῦ σὲ τρέχουσες τιμὲς γιὰ τὸ 1974 ὑπολογίσθηκε σὲ 15.255.000.000 δραχμές. Καὶ δεύτερο γιὰ νὰ μπορέσουν εὐκολώτερα τὰ κίνητρα νὰ γίνουν πιὸ διαφανῆ, ὥστε νὰ διευκολυνθεῖ ἡ ἐ-

Η ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΛΗΨΕΩΣ ΑΔΕΙΑΣ ΓΙΑ ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ ΙΠΠΟΔΥΝΑΜΕΩΣ 25 HP

ΕΓΓΡΑΦΟ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Γ.Σ.Ε.Β.Ε. ΚΑΙ ΤΗΝ ΝΟΜΑΡΧΙΑΝ

Τὸ Ὑπουργεῖο Βιομηχανίας, σὲ ἔγγραφό του, πρὸς τὴν Γεν. Συνομοσπονδία Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον κοινοποιεῖται καὶ στὴν Ὁμοσπονδία Νικαίας καὶ στὸ Διαμέρισμα Πειραιῶς τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς, σχετικὰ μὲ τὴν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν ὑποχρέωση λήψεως ἀδείας γιὰ βιοτεχνίας μὲ ἱπποδύναμη μέχρι 25 HP, γνωρίζει τὰ ἀκόλουθα:

ΤΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

Σχετικὰ μὲ τὸ ἀνωτέρω ἔγγραφό σας, μὲ τὸ ὁποῖο μᾶς διαβιβάστηκε αἴτημα τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν Βιοτεχνῶν Νικαίας (ἀρ. 185) 13.6.77) γιὰ τὴν ἀπαλλαγὴ ἀδείας σὲ ἐπαγγελματίες καὶ βιοτέχνες ποὺ χρησιμοποιοῦν μηχανήματα μέχρι 25 ἢ καὶ 75 ἵππους, σᾶς πληροφοροῦμε τὰ ἀκόλουθα:

1. Ἡ ὑποχρέωση λήψεως ἀδείας γιὰ μικροεγκαταστάσεις ἰσχύει σὲ ὅλη τὴν ἐπικράτεια μὲ ὅριο 10 HP στὴν Ἀθήνα καὶ 15 HP στὴν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα.

2. Τὰ μικρὰ αὐτὰ ὅρια ἱπποδυνάμεως ἔχουν τεθεῖ ὥστε νὰ τελοῦν ὑπὸ ἔλεγχο οἱ ἐγκαταστάσεις αὐτές, πού, κατὰ τεκμήριο, λειτουργοῦν σὲ κατοικημένες περιοχὲς καὶ ἐνδέχεται νὰ προκαλέσουν παράπονα ἀπὸ τοὺς περιοίκους γιὰ ρύπανση, θόρυβο κλπ. ὀχλήσεις.

3. Πρέπει νὰ σημειώνετε ὅτι σὲ πολλὲς περιπτώσεις ἔχουμε ἀκόμη καὶ μὲ τὰ χαμηλὰ αὐτὰ ὅρια, ἔντονα παράπονα περιοίκων γιὰ ὀχλήσεις — ὁπότε ζητεῖται καὶ ἀπὸ τοὺς ἐπαγγελματίες ἡ σχετικὴ ἄδεια καὶ τίθενται περιορισμοὶ στὴν λειτουργία τους.

4. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω εἶναι εὐνόητο ὅτι δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ αὔξηση τοῦ μεγίστου ὁρίου τῆς ἱπποδυνάμεως γιὰ τὴν ἀπαλλαγὴ τῆς ὑποχρεώσεως λήψεως ἀδείας λειτουργίας — αἴτημα ποὺ ἔχει ἤδη τεθῆ· καὶ ἀπορριφθῆ, ἀπὸ πολλὲς μικρομονάδες τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων τῆς Ἑλλάδος.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
Δημ. Μπεχράκης

Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΞΥΛΟΥ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΕΩΣ ΚΕΒΑ – ΕΟΕΧ

ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΒΙΟΤΕΧΝΩΝ

Ἐκ τῆς Πανελληνίου Ὁμοσπονδίας Βιοτεχνικῶν Σωματείων Ξύλου ἀνακοινοῦται ὅτι:

«Ὅσοι μεθοδεύουν τὴν συγχώνευση ΚΕΒΕ — ΕΟΕΧ προετοιμάζουν τὴν διάλυση τῶν δύο ὀργανισμῶν καὶ ἐξυπηρετοῦν συμφέροντα ξένα, μὲ σημαντικὲς συνέπειες σὲ βάρος τῶν Βιοτεχνῶν καὶ τῶν Χειροτεχνῶν.

Ἡ ἀντίθετη μὲ τὴν συγχώνευση ἄποψη τῆς ΠΟΒΣΚΞ στηρίζεται στοὺς ἑξῆς λόγους:

1) Στὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Βιοτεχνία καὶ ἡ χειροτεχνία εἶναι δύο ἐντελῶς διαφορετικὰ πράγματα. Συγκεκριμένα ἡ χειροτεχνία γιὰ νὰ ὑπάρχη χρειάζεται προσήλωση στὴν παράδοση, παραγωγὴ στηριζόμενη στὸ χέρι καὶ ἐγκατάσταση στὸ σπίτι ἢ κοντὰ στὸ σπίτι. Ἀντίθετα ἡ βιοτεχνία στηρίζεται στὴν παρακολούθηση τῶν τεχνολογικῶν ἐξελίξεων, στὴν ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὴν παράδοση, στὴν ἐγκατάστασή της σὲ κατάλληλα ἐργοστάσια μέσα σὲ βιομηχανικὲς ζῶνες κλπ.

2) Στὸ ὅτι διανύουμε περίοδο ἐξειδικεύσεων καὶ ἡ ἐξειδίκευση εἶναι ἀντίθετη ἀπὸ τὴν διεύρυνση ποὺ ἐπιδιώκεται μὲ τὴν συγχώνευση.

3) Τὸ ΚΕΒΑ ὅπως γνωρίζει ἡ Ὁμοσπονδία μας ἔχει σήμερα τὸν πυρῆνα ποὺ μὲ μιὰ κατάλληλη πολιτικὴ καὶ βασικὰ μὲ τὴν οἰκονομικὴ ὑποστήριξή του ἀπὸ τὴν πολιτεία, μπορεῖ νὰ πραγματοποιήση θαύματα.

Παρ' ὅλα αὐτὰ διατηρεῖται ἐπὶ δεκαετία περίπου σὲ κατάσταση φυτοῦ μὲ τὴν ἔννοια ὅτι ἐνῶ μπορεῖ νὰ ἐπιτελέση σπουδαῖο ἔργο δὲν τοῦ παρέχονται τ' ἀναγκαῖα μέσα γιὰ μιὰ τέτοιας ἐκτάσεως προσπάθεια.

Ἴσως αἰτία τοῦ κακοῦ εἶναι ἡ ἐξάρτησή του, οὐσιαστικὴ καὶ τυπικὴ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Βιομηχανίας.

Οἱ ἀνησυχίες μας ὅμως γιὰ τὴν τύχη τῶν μικρομεσαίων ἐπιχειρήσεων στὴν χώρα μας ἐνισχύονται καὶ ἀπὸ τὴν δημοσιευθεῖσα τὶς ἡμέρες αὐτὲς περίεργη ἄποψη τῶν Ἐμποριοβιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθήνας, Πειραιᾶ καὶ Θεσσαλονίκης, μὲ ἀφορμὴ τὸ νομοσχέδιο τῆς ἐπιμελητηριακῆς νομοθεσίας.

Κατὰ τὴν ἄποψή τους αὐτὴ τὰ ΕΒΕ δὲν θεωροῦν βιοτεχνία τὴν ἐργοστασιακῆς μορφῆς μεταποίηση.

Μήπως τὸ γεγονὸς αὐτὸ καὶ ἡ προβαλλόμενη τὸν ἴδιο περίπου χρόνο συγχώνευση τῆς χειροτεχνίας μὲ τὴν βιοτεχνία, περικλείουν τὴν σύμπτωση ἀπόψεων καὶ ἐπιδιώξεων τῶν ΕΒΕ καὶ τῶν ἐμπνευστῶν τῆς συγχωνεύσεως;

Ἐπειδὴ ἡ ὕπαρξη, ἡ ὑποστήριξη καὶ ἡ ὀρθολογικὴ ἀνάπτυξη τῶν μικρομεσαίων ἐπιχειρήσεων σημαίνει πέρα τῶν ἄλλων Ἐθνικὸ Κεφάλαιο καὶ Ἐθνικὴ Ἐγγύηση, καὶ ἐπειδὴ διαφαίνεται ἀπὸ πολλὲς πλευρὲς κίνδυνος ἀνακοπῆς κάθε προσπάθειας ἀναπτύξεως τῶν μικρομεσαίων ἐπιχειρήσεων, ζητᾶμε τὴν προσωπική καὶ ἄμεση παρέμβαση τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ.

1) Γιὰ τὴν ἄμεση καὶ ὁριστικὴ διακοπὴ κάθε συζητήσεως γιὰ συγχώνευση ΚΕΒΑ, ΕΟΕΧ.

2) Ἄμεση ἀνεξαρτοποίηση τοῦ ΚΕΒΑ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Βιομηχανίας καὶ ὑπαγωγή του κατ' εὐθεῖαν στὴν ἁρμοδότητα τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Ἡ ἐπιδιωκόμενη ταχεῖα ἔνταξη στὴν Ε.Ο.Κ. δὲν δίνει ἄλλα περιθώρια χρόνου. Ἂν ἡ Κυβέρνηση πιστεύει πραγματικὰ στὴν ἀναγκαιότητα καὶ στὴ χρησιμότητα τῶν μικρομεσαίων ἐπιχειρήσεων ἂς δώση τέλος σ' αὐτὴ τὴ κυοφορούμενη ἀνωμαλία.

Ἐκ τῆς Ὁμοσπονδίας
ΧΑΡΗΣ ΙΣ. ΤΖΙΤΖΗΣ»

ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΑΣΧΟΛΗΘΗΚΕ ΜΕ ΒΑΣΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΗΣ ΒΙΟΤΕΧΝΙΑΣ

Συνεδρίασε τὴν παραμονὴ ἑβδομάδα ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ κ. Χρήστου Σιαδήμα ἡ ὁλομέλεια τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς καὶ ἀσχολήθηκε μὲ βασικὰ θέματα τῆς βιοτεχνίας.

Στὴν ἀρχὴ ἀνακοινώθηκε ἡ ψήφιση ἀπὸ τὴν Βουλὴ τῶν νομοσχεδίων γιὰ τὴν αἱρετὴ διοίκηση καὶ τὴν βελτίωση τῆς ὑγειονομικῆς περιθάλψεως τοῦ ΤΕΒΕ. Ἀπὸ ὅλους τοὺς παρισταμένους ἐκφράστηκε ἡ ἀπόλυτος ἱκανοποίησή τους γιὰ τὸ σταθερὸ βῆμα προόδου ποὺ σημειώθηκε στὸν ὀργανισμὸ αὐτό.

Ἐκδηλώθηκε ἡ πλήρης ἀντίθεση τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ἐπιμελητηρίου στὸ ἰδιοτυχημένο συνεχές ὡράριο λειτουργίας τῶν καταστημάτων καὶ ἀπασχολήσεως τοῦ προσωπικοῦ καὶ ὑποστηρίχθηκε μὲ ἐπιμονὴ ἡ καθιέρωση τοῦ διακεκομμένου ὡραρίου λειτουργίας τῶν καταστημάτων ὅπως ἰσχύει σήμερα.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιο τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐνημερώθηκε γιὰ τὶς προσπάθειες ποὺ καταβάλλονται ἀπὸ τὴν ἡγεσία τῆς τάξεως γιὰ τὴν ἐπαγγελματικὴ στέγη καὶ γιὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς τελευταίας συναντήσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης καὶ ἐκπροσώπων τῆς τάξεως γιὰ τὸ θέμα αὐτό.

Ἐγκρίθηκε ὁ κατάλογος τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Ἐπιμελητηρίου γιὰ τὶς Συμβουλευτικὲς Ἐπιτροπὲς τῶν τοπικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ΟΑΕΔ ὅπως ἐπίσης ἐγκρίθηκαν οἱ θέσεις τοῦ Ἐπιμελητηρίου στὸ ἰσχύδιο νόμου «περὶ προστασίας τοῦ ἐλευθέρου ἀνταγωνισμοῦ» ὅπως διατυπώθηκαν ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴ ποὺ ὁρίσθηκε ἀπὸ τὸ Διοικ. Συμβούλιο.

Τέλος ἀποφασίσθηκε ἡ ὁμαδικὴ ἐπίσκεψη τῆς 42ης Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ἐπιμελητηρίου κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ 10—12 Σεπτεμβρίου 1977.

ΣΤΙΣ ΜΕΤΑΛΛΟΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

ΕΥΟΙΩΝΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΓΧΩΡΙΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΙΔΗΡΟΒΙΟΤΕΧΝΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ Ἕνωση Σιδηροβιοτεχνῶν Ἀθηνῶν στὰ πλαίσια ἐκσυγχρονισμοῦ καὶ παραγωγῆς τοῦ κλάδου ἐν ὄψει τῆς πλήρους ἐντάξεώς μας στὴν Ε.Ο.Κ. ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον τῆς διεθνοῦς ἀναπτύξεως τοῦ βασικοῦ τῶν ὑποκατασκευῶν, ἄρχισε μία ἐκτεταμένη κινητοποίηση προκειμένου νὰ ἐντοπισθοῦν Εὐρωπαϊκὲς Ἐπιχειρήσεις οἱ ὁποῖες ἐπιθυμοῦν νὰ συνεργασθοῦν μὲ Ἕλληνες κατασκευαστὲς καὶ οἱ ὁποῖες μποροῦν ταυτοχρόνως νὰ προσφέρουν πληροφορίες, ὁδηγίες κ.λ.π. ἐπὶ τῶν συγχρόνων κατασκευαστικῶν μεθόδων καὶ τῆς τεχνολογικῆς προόδου τῶν σιδηροαλουμινοκατασκευῶν.

Ὡς πρῶτο ἀποτέλεσμα ἦτο ἡ ἐκδήλωση ἐνδιαφέροντος Γαλλικῆς Ἑταιρίας γιὰ τὴν παραγωγὴ ἐγχωρίως, σὲ πλαίσια ὑπεργολαβίας, συγκεκριμένων μεταλλικῶν κατασκευῶν.

Ἤδη τὸ ὅλο θέμα εὑρίσκεται σὲ εὐοίωνη πορεία καὶ πιστεύεται ὅτι τελικὰ θὰ ἐπιτευχθῆ μιὰ ἀξιόλογη συνεργασία, ἴσως γιὰ πρώτη φορὰ σὲ διεθνῆ ἐπίπεδα, ποὺ προβλέπεται ἄκρως ἐποικοδομητικὴ γιὰ ὁλόκληρο τὸν κλάδο ἀλλὰ καὶ τὴν Ἐθνική μας οἰκονομία.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ καὶ προκειμένου σὲ δεδομένη στιγμὴ νὰ εὑρεθοῦμε προπαρασκευασμένοι γιὰ τὴν ἀνάληψη συγκεκριμένων παραγγελιῶν, καλοῦμε ὁποιονδήποτε ἐνδιαφερόμενο βιοτέχνη τοῦ κλάδου μας ποὺ διαθέτει ἀξιόλογο ἐργοστάσιο, νὰ περάσῃ ἀπὸ τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως, Σοφοκλέους 54, 8ος ὄροφος. Ἀνοικτὰ καθ' ἑκάστην Δευτέρα καὶ Πέμπτη ἀπὸ 6.30—9.00 μ.μ. τηλ.: 52.40.747 ἢ νὰ ἐπικοινωνήση μὲ τὸ Πρόεδρο κ. Γεώργιο Καλμανιάτη στὰ τηλέφωνα 95.92.203 καὶ 34.53.109.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΟΛΜΑΝΙΑΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΘΑ ΦΘΑΣΕΙ ΣΕ ΥΨΟΣ ΡΕΚΟΡ Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΛΑΙΟΥ ΤΟ 1978

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, — Προκαταρκτικὲς προβλέψεις δείχνουν ὅτι ἡ παγκόσμια παραγωγὴ ἐλαίου καὶ ἐλαιόπιττας κατὰ τὸ ἡμερολογιακὸ ἔτος 1978 θὰ φθάσει σὲ ὕψος ρεκόρ, ἀναφέρεται σὲ ἄρθρο περιοδ. ἐκδόσεως τοῦ ἀμερικανικοῦ ὑπουργείου Γεωργίας.

Στὸ ἄρθρο ἀναφέρεται ὅτι ἂν οἱ καιρικὲς συνθῆκες γιὰ τὴν ἐσοδεία ἐλαιοσπόρων ποὺ βρίσκεται ἀκόμη στὸ ἔδαφος εἶναι εὐνοϊκὲς καὶ οἱ καλλιέργειες στὸ νότιο ἡμισφαίριο ἐξακολουθήσουν νὰ ἐπεκτείνονται, ἡ σημερινὴ στενότητα στὴν προσφορὰ θὰ ἀναστραφεῖ ἀπολύτως.

Ἡ παγκόσμια παραγωγὴ ἐλαιόπιττας κατὰ τὴν περίοδο 1977—1978 προβλέπεται νὰ φθάσει τὰ 75,59 ἑκατ. τόν. σὲ ἰσοδύναμο σόγιας, σὲ σύγκριση μὲ παραγωγὴ 66,2 ἑκατ. τόν. κατὰ τὴν περίοδο 1976—1977.

Ἡ παγκόσμια κατανάλωση ἐλαίων καὶ λοιπῶν προβλέπεται ὅτι θὰ φθάσει σὲ 51,6 ἑκατομ. τόν. καὶ στὶς ΗΠΑ σὲ 12,5 ἑκ. τόν.

Ἡ ποσότης τῶν ἁλιευμάτων Περοῦ ὑπολογίζεται νὰ φθάσει μεταξὺ 2,5 καὶ 3 ἑκατ. τόννων, σὲ σύγκριση μὲ 3,9 ἑκατ. τόννους τὸ 1976, Ἀπὸ τὴν ποσότητα αὐτὴ εἶναι δυνατὸ νὰ παραχθοῦν 660.000 τόν. ἰχθυαλεύρων τὸ 1977, σὲ σύγκριση μὲ 849.000 τόννους τὸ 1976.

Νέα ἀπ' τὸν κόσμο τοῦ χαρτιοῦ

ΧΑΡΤΙ ΓΚΛΑΣΕ ΑΠΟ ΑΧΡΗΣΤΑ ΧΑΡΤΙΑ

Μία Βρεταννικὴ βιομηχανία ποὺ εἰδικεύεται στὴν ἐπεξεργασία τῶν ἄχρηστων χαρτιῶν κατασκεύασε ἕνα χαρτὶ περιτυλίγματος γκλασέ ἐξ ὁλοκλήρου ἀπ' αὐτά. Ἡ μέθοδος ἐπεξεργασίας δὲν ἀντιπροσωπεύει μόνο οἰκονομία στὰ ἔξοδα παραγωγῆς ἀλλὰ προσφέρει ἐπίσης ἕνα ὑλικὸ ἐξαιρετικὰ ἀδρανὲς καὶ εὔχρηστο. Τὸ χαρτὶ αὐτὸ (PHOENIX MG ENVELOPE PAPER) διατίθεται σὲ γραμμάρια ἀπὸ 63 γρ./Μ2 ἕως 120 γρ./2μ. σὲ κυλίνδρους πλάτους 168 χλστ. καὶ σὲ φύλλα ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες τοῦ πελάτη. Σύμφωνα μὲ τὶς δηλώσεις τοῦ κατασκευαστοῦ τὸ εἶδος αὐτὸ τοῦ χαρτιοῦ ἔχει ὡριμένα πλεονεκτήματα ἐν σχέσει μὲ τὸ συνηθισμένο προϊόν ἀπὸ πολτό. Ἐπειδὴ γίνεται ἀπὸ ἄχρηστα χαρτιὰ ἔχει κοντὲς ἶνες καὶ γι' αὐτὸ ἰσιώνεται εὔκολα. Ἡ ἰδιότης τῆς ἀδρανείας σημαίνει ὅτι δὲν ἐπηρεάζεται ἀπὸ πιέσεις καὶ γι' αὐτὸ μεταταιρέπεται ταχύτατα σὲ κυλίνδρους ἢ φύλλα. Τὸ χρῶμα ποὺ εἶναι ἐμπέζ γυαλιστερό, παράγεται ὅμως σὲ ὅλα τὰ χρώματα ἀνάλογα μὲ τὶς ἐπιθυμίες τῶν πελατῶν.

ΤΥΛΙΓΜΑ ΧΑΡΤΙΟΥ

Μία Βρεταννικὴ ἑταιρεία κατασκεύασε μία μηχανὴ τυλίγματος καὶ βαπτυλίγματος κατάλληλη γιὰ διάφορα χαρτιά, ἀπὸ πολὺ λεπτὰ ἕως χαρτόνια μὲ ταχύτητα ἕως 2.000 μ. τὸ λεπτό. Ἡ μηχανὴ αὐτὴ μπορεῖ νὰ χειρισθῆ χαρτὶ διαστάσεων 2,5 μ. — 4,25 μ. Τὸ σχέδιό της ἐνσωματώνει διάφορα χαρακτηριστικὰ ποὺ ἐξασφαλίζουν ἀκριβῆ ἔλεγχο τῆς διαδικασίας τυλίγματος. Ἡ διπλοῦ τυμπάνου μηχανὴ προσφέρεται μὲ μεταβλητὲς κινήσεως 4 τύπων γιὰ νὰ καλύπτη τοὺς περισσοτέρους τύπους ἐργασίας: ὅπως γιὰ χαρτόνια καὶ βαρειὰ χαρτιά, γιὰ λίγο εὐαίσθητα, γιὰ χ